

Ikt. sz.: STB/122-5/2012.

STB-31/2012. sz.ülés
(STB-88/2010-2014. sz.ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Sport és turizmusbizottságának**
2012. november 13-án, kedden 9 óra 10 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Elnöki bevezető, napirend megszavazása	5
Tájékoztató a Sport XXI. nemzeti sportstratégiáról	5
<i>Dr. Simicskó István államtitkár (EMMI) szóbeli tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek a bizottság részéről</i>	9
<i>Dr. Simicskó István államtitkár (EMMI) válaszai</i>	12
Tájékoztató a 2013. évi siketlimpiára való felkészülésről	17
<i>Gömöri Zsolt szóbeli tájékoztatója</i>	17
<i>Kérdések, észrevételek a bizottság részéről</i>	18
<i>Válaszok</i>	19
Beszámoló a magyar paralimpiai csapat 2012. évi londoni paralimpiai szerepléséről	22
<i>Gömöri Zsolt szóbeli tájékoztatója</i>	22
<i>Kérdés, észrevétel a bizottság részéről</i>	26
<i>Gömöri Zsolt reagálása</i>	27
Egyebek	29

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Sport XXI. Nemzeti Sportstratégiáról
Előterjesztő:
Dr. Simicskó István sportért felelős államtitkár, EMMI

2. Tájékoztató a 2013. évi siketlimpiára való felkészülésről
Előterjesztő:
Szekeres Pál helyettes államtitkár, EMMI
Magyar Olimpiai Bizottság képviselője
Magyar Paralimpiai Bizottság képviselője

3. Beszámoló a magyar paralimpiai csapat 2012. évi londoni paralimpiai szerepléséről
Előterjesztő:
Gömöri Zsolt elnök, Magyar Paralimpiai Bizottság

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Szalay Ferenc** (Fidesz), a bizottság elnöke
Lasztovicza Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
Zakó László (Jobbik), a bizottság alelnöke
Hadházy Sándor (Fidesz)
Kovács Ferenc (Fidesz)
Kovács Péter (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Vincze László Mihály (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP)
Horváth András Tibor (MSZP)
Szilágyi György (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Lasztovicza Jenő (Fidesz) Kovács Ferencnek (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Horváth Zoltán (Fidesz) Kovács Péternek (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP) Bús Balázsnak (KDNP)
Pál Béla (MSZP) Horváth András Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Simicskó István sportért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Gömöri Zsolt elnök (Magyar Paralimpiai Bizottság)
Gódor László ügyvezető elnök (Magyar Hallássérültek Sportszövetség)
Dr. Varga Csaba egyetemi docens (Szegedi Tudományegyetem Tanulmányi és Információs Központ Élettani, Szervezettani és Idegtudományi Tanszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 10 perc)

Elnöki bevezető, napirend megszavazása

SZALAY FERENC (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Jó reggelt mindenkinek, elkezdjük munkánkat. Köszöntöm a vendégeinket, bizottságunk tagjait. Kérdezem, megkapta-e mindenki a meghívót? *(Jelenlévők bólintanak.)* Igen. Van-e bárkinek hozzáfűznivalója, kiegészítenivalója, kérdése a napirendi sorhoz? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérem, szavazzuk meg a napirendi sort. Aki elfogadja, emelje föl a kezét. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk. Határozatképesek vagyunk. Hadházy Sándor Becsó Zsoltot, Kovács Péter Horváth Zoltánt, Bús Balázs pedig Hoffman Pál képviselőtársunkat helyettesíti.

Tájékoztató a Sport XXI. nemzeti sportstratégiáról

Az első napirendi pontunk tájékoztató a Sport XXI. nemzeti sportstratégiáról. Dr. Simicskó István sportért felelős államtitkár úr az előadója, előterjesztője. Köszöntöm államtitkár urat bizottsági ülésünkön először hivatalában, úgyhogy jó munkát kívánva rögtön meg is adnám a lehetőséget, hogy a tájékoztatót megtartsa államtitkár úr. Tessék parancsolni.

Dr. Simicskó István államtitkár (EMMI) szóbeli tájékoztatója

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN sportért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait.

Valóban ez az első olyan hivatalos találkozásunk, bár azt hiszem, hogy a parlamenti munka során, meg az elmúlt több mint 10 év parlamenti munkája során több ízben, több képviselőtársammal találkoztunk, és én azt hiszem, hogy mindig öröm, és mindig jó dolog, hogyha a sportról szót tudunk váltani. Öröm, hogy ha a Parlamentben a plenáris ülésen tudunk beszélni a magyar sport helyzetéről, jövőjéről, és öröm, hogy ha a leginkább elkötelezett emberekkel, azokkal, akik egyébként a parlamenti munkájuk során a sport iránt több ízben kifejezték az elkötelezettségüket, itt a szakbizottság keretei között is tudunk szót váltani arról, hogy hogyan állunk.

A sportstratégiáról egy országgyűlési határozat született. Ez egy ötpárti konszenzussal meghozott döntés volt, és én örülök annak, hogy az eddigi tapasztalatok is azt mutatják, hogy talán üde színfolt a sport, hiszen valóban mindenki pártpolitikától mentesen nemzeti ügynek tekinti a sportot, és ennek szellemében a kormányzat törekvéseit, amellyel azt fejezi ki, hogy kiemelt stratégiai ágazat a sport. S ezt igyekszik mindenféle támogatási formában is megtenni, ezt mindenki döntően legalább is átérzi, és ebben azt hiszem, hogy nemzeti konszenzus van.

A törvényi kötelezettségünknek teszünk eleget, hiszen tájékoztatást kell adnunk arról, hogy mi történt az elmúlt két évben. Nyilván a bizottság tagjai egyrészt ezt érzékelték, látták, másrészt az államtitkárság kollegáival együtt összeállítottunk egy anyagot, egy jelentést, amelyet a bizottság tagjai megkaptak. Én gondolom, hogy mindenki ezt áttekintette, átolvasta. Én a magam részéről rövid tájékoztatást szeretnék csak tenni. Fontosabb elemeit szeretném érinteni ennek az elmúlt két évnek, természetesen amennyiben vannak kérdések, igyekszem ezekre válaszolni, ebben segítségemre lesznek majd kollégáim, Szekeres Pál helyettes államtitkár úr, Máté János és Vizi Ákos főosztályvezető urak.

Röviden akkor végigszaladnék az írott anyagon, abból is csak néhány fontosabbat kiemelve. Egyrészt az iskolai testnevelés és a diáksport fejlesztése vonatkozásában, azt hiszem, hogy mérföldkőhöz érkeztünk, hiszen megkezdődött a mindennapos testnevelés bevezetése, és ebben az oktatási államtitkársággal együttműködve mi is igyekeztünk mindent megtenni, hogy ez minél hatékonyabban, gördülékenyebben induljon el. Itt nem kell hangsúlyoznom a bizottság tagjainak azt, hogy milyen jelentősége van a mindennapos testedzésnek, testmozgásnak, és nevelési szempontból is milyen tartalommal bír mindez. Szeptembertől az 1., 5. és a 9. évfolyamon indult el a rendszer, és egy folyamatosan felmenő rendszerben szeretnék kiszélesíteni és gyermekeink jövője szempontjából egy új lehetőséget adni az egészséges életmód megéléséhez.

Az iskolai diák- és felsőoktatási sport költségvetési támogatása közel 25 százalékkal növekedett, 285,2 millió forintra, és 2012-ben sikerült szinten tartanunk ezt az összeget.

Szabadidősport fejlesztése vonatkozásában: itt is növekedés tapasztalható, a 2011-es költségvetési előirányzat az előző évihez képest 25 százalékkal, közel 600 millió forintra növekedett.

A versenysport fejlesztése vonatkozásában fokozottabban igaz az az elkötelezettség, amit a kormányzat több ízben kinyilatkoztatott, hogy a sport stratégiai ágazat. Itt több mint egymilliárd forinttal nő a versenysport támogatása a 2010-es évhez képest. 2011-ben 3,4 milliárd forint volt, amely összeg a 2012. évre, az olimpia évére és a paralimpiára való tekintettel még tovább emelkedett.

További szempont volt az, hogy a versenysport eseményeket igyekezzünk Magyarországra hozni, és konferenciákat Magyarországra hozni. Itt több rendezvény volt, olimpiai kvalifikációs, gyorsasági kajak-kenu világbajnokság, és a jégkorong divízió I-es világbajnoksága 2011-ben, valamint az úszó európbajnokság és a gyorskorcsolya európbajnokság az idei évben. És a konferenciák vonatkozásában pedig Magyarország adhatott otthont a FIFA kongresszusának, és az Európai Olimpiai Bizottság konferenciájának is. Én azt hiszem, ezek fontos eredmények, amelyek az elmúlt időszakban megtörténtek, és Magyarország sportdiplomáciai és a versenysportban betöltött szerepét jelentős mértékben erősítik és növelhetik.

A kormány az elmúlt két évben kormánygaranciákkal is igyekezett segíteni, hogy kiemelt jelentőségű nemzetközi sportesemények pályázatának a sikerességét elérjük. Ebből a szempontból kiemelném a 2015. évi női kosárlabda európbajnokság megrendezésének a jogát, és a 2014. évi vízilabda európbajnokság megrendezésének a lehetőségét. Vagy éppen utalhatnék a 2017. évi nyári Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál megrendezésének lehetőségére is.

A doppingellenes küzdelemben csak egy dologra utalnék, ez pedig a büntető törvénykönyv módosítása. Magyarország is a teljesítményfokozó szerrel való visszaélést bűncselekménnyé minősítette. Szerintem fontos büntetőjogi tényállással gazdagodott a Btk., és a sport ügyét, tisztaságát is igyekszik segíteni. Tehát a kormányzat ezen a területen is előrelépett. Ennek nyilván vannak súlyosabb esetei, most ezt nem részletezem, ezt mindenki tudja, üzletszerűen, bünszervezetben elkövetett. Ezek szerintem fontos lépések, a WADA-val és a nemzetközi doppingellenes mozgalommal teljes mértékben egyöntetűen járunk el és együttműködve járunk el.

A nézőtér erőszak elleni küzdelem kapcsán is döntések születtek, szigorítások születtek a stadionkorszerűsítési program egy részének az elemeként. A sportrendezvények biztonságáról szóló kormányrendelet hatályba lépett, és a Magyar Labdarúgó Szövetséggel együttműködve igyekezzünk a sportlétesítmények műszaki, infrastrukturális és biztonságtechnikai fejlesztését elvégezni. Ezek a kérdések eldőlték, folyamatban vannak, tehát tételesen az első projekt ütemére '11. évi költségvetésből 960 millió forint kormányzati támogatást biztosítottunk, és ebből mindösszesen 6 stadion biztonságtechnikai fejlesztése valósul meg 2013 tavaszára. Ez a 6 stadion a kecskeméti Széktói Stadion, a DVTK stadion, a Győri ETO stadion, szombathelyi Haladás, a Bozsik-stadion és a Szusza Ferenc Stadion. És ennek lesz egy másik üteme, amely további 8-10 stadiont fog érinteni.

Fontos kérdés az utánpótlás-nevelés, hiszen ez a jövő. A kormány elkötelezett az utánpótlás-nevelési feladatok támogatásában is. Utalnék arra, hogy az első Orbán-kormány időszakában ez már egy karizmatikus kérdés volt, és a Heraklész-program, mindannyian tudjuk, hogy a 8 olimpiai bajnokunk közül 7 sportolónk, olimpiai bajnokunk ennek a Heraklész-programnak a részese volt. Tehát azt mutatja, hogy eredményes program mind a Bajnok-, mind a Csillag-program. A Sport XXI. utánpótlás-nevelési program is elindult, sportiskolai program keretében 55 sportiskola kap központi támogatást. A költségvetésben 2011-ben mintegy 2,5 milliárd forintos új tétel volt az, amely az országos sportági

szakszövetségek akadémiai rendszerének kialakítását támogatta, és a Magyar Labdarúgó Szövetség utánpótlás-nevelési feladatainak ellátását segítette.

Újraindítottuk a Bozsik-programot, amely a 8 év szocialista kormányzás időszakában gyakorlatilag teljes mértékben állt. A támogatás az idei évben is folytatódik.

A 2012. évi sportkölségvetés 200 millió forint támogatást biztosít a nemzeti kézilabda akadémia beindítására, valamint a jégkorongozókat is támogatjuk, 76,2 millió forintot a Bocskai Gábor Jégkorong Akadémia működtetéséhez biztosít a kormány.

A fogyatékosok sportjának fejlesztési területén is komoly előre lépések történtek az elmúlt két évben. Az erre a célra rendelkezésre álló támogatás 2011-ben több mint duplájára emelkedett az előző évhez képest, és ezt az idei évben is sikerült szinten tartanunk. Igyekszünk, az állami sportirányítás, pályázati úton is további forrásokat szerezni, és biztosítani a fogyatékos személyek szabadidőspport tevékenységének és eseményének a támogatására.

A létesítmény, hiszen a sportot valahol meg kell élni, ki kell próbálni, és versenyeket kell rendezni. A létesítményhelyzet is fontos, ezt áttekintettük, és azt kell mondjam, hogy ez egy nagyon komoly előrelépésnek tekinthető. Hozzáteszem, hogy a Nemzeti Sportközpont főigazgatója, kormánybiztosként Víg László látja el ezt a feladatot, aki felmérte, hogy milyen önkormányzati, állami, az állam mely részeinek, mely intézményeinek különböző területein meglévő sportingatlanokkal hogyan állunk. Ez a felmérés elkészült, egyfajta profiltisztítás is történt ennek köszönhetően, de egy biztos, hogy az olimpiai központokat és a kiemelt sportfeladatokat ellátó létesítményeket szeretnénk fejleszteni. Ez meg is történt, el is indult ez a folyamat. A kormányt egyébként folyamatosan tájékoztatjuk arról, hogy éppen napirenden van a sportlétesítményeknek a helyzetéről való tájékoztatás.

Az olimpiai központok fejlesztése: én azt hiszem, itt nem újdonság, látták a bizottság tagjai és tudják az információkat erről, de egy-két mondatban erről is. A Puskás Ferenc Stadion és létesítményei rekonstrukciója elkezdődött, egyéb más rendezvényekre is (*Szilágyi György megérkezik.*) alkalmas lesz ilyen módon, szabadtéri rendezvényekre is alkalmas lesz ez az intézmény.

Az Istvánmező átfogó rekonstrukciója is elindult, a kormányzati döntés megszületett. Tudjuk azt, hogy lesz egy kifejezetten a futball céljára alkalmas stadion, egy 65 ezres lelátóval rendelkező stadion. Ez régi igény. A nemzeti kajak-kenus, evezős olimpiai központ Szegeden, ennek a fejlesztését is a kormány megkezdte, 2011. évben 450 millió forintot szánt és biztosított erre a kormányzat.

Egy nemzeti úszó- és vízilabda központ uszodáinak a felújítása is elindul, és a '14. évi vízilabda európa bajnoksághoz szükséges pénzeket a kormány biztosítja, és a vagyonkezelő révén 2012-13. között felújítja.

A stadionkorszerűsítés vonatkozásában a debreceni nagyerdei labdarúgó stadionról beszélhetünk. Azt hiszem, nem kell méltatnom külön, mindannyian láttuk a Debrecen elmúlt 10 éves sikertörténetét. Azt hiszem, hogy mindenképpen szükség van arra, hogy Kelet-Magyarországon is legyen egy olyan stadion, ahol Európa Liga vagy UEFA Bajnokok Ligája mérkőzést tudnánk rendezni. Erre a fejlesztésre a központi költségvetésből 12,5 milliárd forint áll majd rendelkezésre, és önkormányzati önrészből vagy önkormányzati forrásból mintegy 1,4 milliárd forinttal lehet befejezni ezt a beruházást. 2011. évben a költségvetésben 400 millió forint állt rendelkezésre a forrásfedezetet nyújtó projektársaság működési költségeire, és az előkészítő munkálatok megkezdésére. Itt reményeink szerint 2014 tavaszán már az új stadionban lehet egy nyitómérkőzést majd játszani. Bízunk benne, hogy a parlamenti még a képviselői csapat is egy bemelegítő mérkőzést létrehoz ebben a stadionban, egy avató mérkőzést.

Az iskolai testnevelésről részben beszéltem. Az egyetemi, főiskolai és diáksport vonatkozásában bizonyára a bizottság tagjai ismerik a Tüskecsarnok helyzetét. Gyakorlatilag 15 éve szerkezetkészen, befejezetlenül áll ez az intézmény Újbudán a XI. kerületben. A kormány döntött ennek a befejezéséről, szerintem nagyon fontos dolog, hogy ez a beruházás megvalósuljon, valóban az egyetemi, főiskolai és diáksportot, szabadidőspportot segítse ezzel a

létesítménnyel is. A kormány jelentős áldozatokat hoz ennek érdekében, hiszen 1,3 milliárd forint átcsoportosítását rendelte el az egyik kormányhatározatában, 1519/2011. számú kormányhatározattal.

A kormány döntése alapján '13. és '14. évre összesen nettó 4,6 milliárd forint pénzügyi fedezet áll rendelkezésre, hogy végül is ez egy egyetemi, főiskolai diáksport országos központtá alakulhasson.

Emellett sportudvarok, tornaszobák, tornatermek mindennapos testnevelést segítően korszerűsödtek az elmúlt két évben. Tavalyi évben a Belügyminisztérium rendelete alapján 2,3 milliárd forint állt rendelkezésre erre a célra. 173 pályázó önkormányzat részesült pénzügyi támogatásban, kormányzati támogatásban, és ebben az évben mintegy 63 pályázó kapott mindösszesen 869 millió forintnyi összegű támogatást.

Kulcsfontosságú a magyar sport életében a finanszírozás kérdése, én azt hiszem, hogy példaértékű az az elmúlt két év, másfél év, amely ezt a kérdést is igyekezett rendezni. Az 5 látvány-csapatsportág esetében, a támogatási rendszerük esetében ez azt kell mondjam, hogy példaértékű valóban. Soha nem látott mértékű piaci, üzleti szférából érkező támogatások jöttek az 5 látvány-csapatsport támogatásába. Ez elérte ezidáig a 33,5 milliárd forintot. Korábban nem volt erre példa. 7,5 és 10-11 milliárd forint körüli összeget az eddigi statisztikák alapján lehetett látni, hogy a Magyarországon működő cégek a sport támogatási rendszerébe helyeznek, és jelentős mértékben az ösztönző adókedvezmény és a társasági nyereségadóról és osztalékadóról szóló törvény módosításával gyakorlatilag jelentős többletforrást tudunk behozni az állami feladatok ellátásába és a sport támogatásába is.

Uniós források bevonása kulcsfontosságú. Próbálunk együttműködni hozzánk közel álló, vagy akár távolabb álló tárcákkal, az EMMI-n belül az oktatási, a kulturális, az egészségügyi ágazattal, hogy minél több európai uniós forrást is igyekezzünk megnyerni a magyar sport támogatására.

A sport szervezetrendszere változott. Tudjuk, hogy a MOB megerősítésre került, egy átláthatóbb rendszer alakult ki, egy egyértelműbb rendszer alakult ki. Hozzánk, a sportállamtitkársághoz két úgynevezett háttérintézmény tartozik, ez az NSK, a Nemzeti Sportközpont, erről beszéltem kormánybiztos urat említve és a sportlétesítmények fejlesztését érintve, és az NSI. Az NSI feladata elsősorban az előbb említett 5 látvány-csapatsportág finanszírozásának a segítése, egyfajta ellenőrzése, a pénzek felhasználásának az ellenőrzése, és a folyamatnak a látása. Én azt kértem az elmúlt időszakban, az elmúlt alig több mint egy hónapban, hogy mivel jelentős pénzek mozognak ezen a területen, és fontos dolog, hogy az utánpótlás-fejlesztési beruházások, a létesítményfejlesztési beruházások minél gyorsabban valósuljanak meg, minél hatékonyabban valósuljanak meg, ezért szükségesnek látom, hogy sportnyelven fogalmazzak, az egész pályán igyekezzünk látni. A folyamat elindult, elindult egy feltáró munka, amelynek köszönhetően nemcsak a sportállamtitkárságon tartózkodó anyagokat tudjuk megmondani, hogy mikor jöttek be hozzánk, és mikor távoztak tőlünk, hanem a kérelmek beérkezésétől egészen a kifizetésig igyekszünk végigkísérni a folyamatot. És természetesen szeretnénk fokozni az ellenőrzést is az elkövetkező időszakban, hogy ténylegesen megvalósuló beruházások legyenek pont azért, hogy pozitívak a tapasztalataink, de tudjuk, hogy az ellenőrzés egy fontos vezetési feladat is. Nemcsak a döntéseket kell meghozni, hanem a döntések ellenőrzését is, a folyamatot is végig kell tekinteni.

No, mi az, amit még itt... Természetesen törekszünk, és az elmúlt egy hónapban több alkalommal tárgyaltunk is mind helyettes államtitkár úr, mind jómagam a MOB vezetőivel. A MOB-al való együttműködést szeretnénk erősíteni, még inkább fokozni, hiszen közös az érdek, közös a cél, a magyar sport támogatása és fejlesztése.

Amit végezetül szeretnék elmondani, az pedig az, hogy mi úgy látjuk, hogy a jelenlegi helyzetben, hiszen elnök úr is, és talán jó néhányan voltunk ott legutóbb azon a találkozón, amit miniszterelnök úr szervezett, és a 14 sportági szakszövetség elnökeivel történt egyeztetésről van szó. Mindenképpen korrigálás és módosítás fog következni az új helyzetnek betudhatóan a sportstratégiánkban, mégpedig arra vonatkozóan, hogy a sport finanszírozása az 5 látvány-csapatsportág esetében egyértelmű, megoldott. Példaértékű

változások következtek be, érezhető, érzékelhető fejlődések láthatóak az 5 látvány-csapatsportág tekintetében.

Az ezen kívül eső kör, a nem látványsportágak esetében mi a különböző finanszírozási nehézségeket érzélve, miniszterelnök úr sport iránti elkötelezettségét is látva, és megmutatva egyértelmű, hogy kormányzati támogatásra van szükség. A kormány kiemelt ágazatnak tekintve a sportot maga miniszterelnök úr jelentette be, hogy támogatjuk mintegy 10-15 milliárd forint értékben az 5 látvány-csapatsportágon kívüli sportágakat, nem mindenkit. Jelen pillanatban elkészült egy anyag, a MOB által javasolt anyag, MOB-nak a feladata, hogy egyeztessen a sportági szövetségek elnökeivel a fejlesztési célkitűzésekről. Ezeket áttekintve a kormány asztalára kerül egy anyag, amelyről hamarosan dönteni fogunk, hogy pontosan mekkora támogatást tudunk adni a 14, 16, meglátjuk, hogy pontosan hány sportág esetében tudunk értelmes célokat támogatni a kormányzat részéről, de mindenképpen áttörés következik be ezen a területen is.

Úgyhogy ebből adódóan is és egyéb más szempontokból adódóan is, az elmúlt két év pozitív tapasztalatait is mérlegre téve mindenképpen egyfajta finomhangolása be fog következni a sportstratégiának. Ebben a magam részéről azt szeretném bejelenteni és kezdeményezni, hogy nyitottak vagyunk egy ötpárti egyeztetés előtt, úgyhogy hamarosan ez meg fog történni, az aktuális változásokat mindenképpen szeretnénk egy ötpárti egyeztetésen tájékoztatás formájában megadni a parlamenti frakciókkal rendelkező pártoknak.

Én köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani, és elnézést, hogy kicsit hosszabb voltam, de talán nem volt lényegtelen, hogy fontosabb elemeket kiemeljek, és amennyiben természetesen vannak kérdések, akkor igyekszünk rájuk válaszolni.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Van-e kérdés, hozzáfűznivaló bárki részéről? *(Jelzésre:)* Szilágyi úr.

Kérdések, észrevételek a bizottság részéről

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem igazából két kérdésem lenne.

Az egyik, hogy szóba került a Magyar Olimpiai Bizottság, hogy az egycsatornás rendszerben ez hogy működik. Mi is támogattuk az egycsatornás rendszer bevezetését a sportban, de arra is felhívtuk a figyelmet, hogy véleményünk szerint a kormány kiadja teljes mértékben a szakmai irányítást is és a ráhatását. Hogyha ennyi pénzt öl egyébként a magyar sportba, akkor azok az intézkedések, amik az elmúlt két évben történtek, azokkal teljes mértékben állam az államban létrehozta a Magyar Olimpiai Bizottságot, és minden valószínűség szerint nehéz lesz így bármilyen stratégiát végigvinni.

Akkor azt a választ kaptuk, hogy ez nem így van, azóta történtek olyan dolgok, amik alátámasztják a Jobbik Magyarországért Mozgalom akkori véleményét, hiszen többek között például a MOB mint köztestület, és mint főképp állami pénzből is működtetett köztestület, a közérdekű adatokat nem igazán úgy kezeli, ahogy a törvényi előírásoknak megfelelő lenne.

Ami még alátámasztja, én több írásbeli kérdést feltettem miniszter úrnak. Ebből az egyik, hogyha megengedi államtitkár úr, akkor idéznék, ami alátámasztja az előbb általam elmondottakat. Azt mondja Balog Zoltán miniszter úr, hogy „felhívom figyelmét arra is, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma nem gyakorol felügyeleti vagy irányítási jogkört az autonóm, önkormányzati elv alapján működő Magyar Olimpiai Bizottság mint köztestület felett, így az EMMI nem rendelkezik és nem is rendelkezhet információval azzal kapcsolatban, hogy a MOB az állami támogatásokon felül saját bevételét mire fordítja. Kérem, hogy ezzel kapcsolatos kérdéseivel szíveskedjék közvetlenül megkeresni a Magyar Olimpiai Bizottságot.” És még arról tájékoztat miniszter úr, hogy felügyeletét egyébként a felügyeleti szervük a Magyar Olimpiai Bizottságnak az ügyészség látja el.

Tehát a kérdéseim azok lennének államtitkár úrhoz, hogy mit kíván azért tenni, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság a törvényi kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tegyen,

hiszen az információs és önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló törvény alapján a Magyar Olimpiai Bizottság szervezetére, tevékenységére és gazdálkodására vonatkozó adatokat közzé kellene tenni negyedévente. Különösen az ötmillió forintot meghaladó dolgokban és hasonlóknban. Ezek nem találhatók meg a Magyar Olimpiai Bizottság honlapján. Ezen címszó alatt „feltöltés alatt” címszó található folyamatosan. Én egyébként megkérdeztem Borkai Zsoltot, egy levélben kértem tőle, hogy válaszoljon rá, különböző kérdéseim voltak különböző gazdasági ügyekre vonatkozóan, de úgy érzem, hogy ezt nagyon fontos lenne betartani, hogy a közvélemény és a magyar állampolgárok is nyomon követhessék a Magyar Olimpiai Bizottság gazdálkodását. Ez az egyik kérdésem.

A másik kérdésem, az a társasági adóval kapcsolatban is kérdezném, hogy mi a véleménye? Most nem azzal kapcsolatban, hogy mennyi pénz jött be, hanem hogy mennyire működik az egész rendszer normálisan, olajozottan? Milyen hibákat lát esetleg az államtitkárság, társasági adóval kapcsolatos gyakorlati problémákat. Például megint csak kérdés lenne, majd ezt lehet egyébként, hogy írásban is megkérdezem államtitkár úrtól. ÉN azt vettem észre, hogy van egy olyan pontja ennek a társasági adónak, ami gondokat okozhat. Kérdés, hogy tudunk-e ezen változtatni vagy nem tudunk változtatni. Hiszen azt írja elő a társasági adóról szóló 22/C. törvény, hogy amennyiben építési engedélyhez kötött a támogatási igénybevétel, amikor beruházásról van szó, akkor utána az állam, vagy az NSK, akit az állam megbíz, akkor csak piaci alapon adhatja ki ezt az ingatlant. Na most ez érthető abban az esetben, hogyha teszem azt, mondjuk egy sportcsarnokot felújítanak, és egy új bérleti szerződéssel odaadják valakinek, aki üzemelteti mondjuk 10 évig. Abszolút érthető, ne menjen be egy teljesen felújított sportcsarnokba, és utána azt leamortizálva visszaadja mondjuk 10 év után, és nem piaci alapokon bérlő. De mi van akkor, amikor mondjuk egy-egy egyesületnek, vegyek egy példát, a Ferencvárosnak vagy Debrecennek már meglévő szerződése van egy hosszú távra kötött bérleti szerződése van mondjuk 20 évre, és igénybe vesz mondjuk tao-kedvezményt, és ebből felújítja vagy valamilyen beruházást végez a stadionban. Úgy kellene értelmezni végül is ezt a törvényt, hogy ezt a 20 éves szerződést akkor fel kellene bontani, és egy piaci alapokon működő szerződést kellene írni. Ez egy komoly probléma lehet véleményem szerint, ráadásul úgy, hogy mit jelent a piaci alap? Mert itt meg van határozva az, hogy az amortizációnak és éves fenntartásnak mondjuk el kell érni az 50 százalékát, akkor is aggályokat ébreszt bennem. Csak arra hívnám fel figyelmet, hogyha ez valóban így van, akkor ezen lehet, hogy el kellene gondolkozni, hogy tudunk-e rajta valamilyen szinten változtatni. Ha viszont nem így van, akkor szerintem ezt valamilyen úton-módon rendbe kellene tenni, tehát közölni kellene mondjuk az egyesületekkel akár olyan szervezetekkel, akik a tao-ra pályáznak, hogy ezzel tisztában legyenek, mert esetleg emiatt is állhatnak az ügyek. De főként az a kérdésem, hogy gyakorlati részben hogy érzi a taonak a működését?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Lasztovicza képviselő úr.

LASZTOVICZA JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem az lenne a kérdésem, államtitkár úr, hogy átnézve az anyagot, meg meghallgatva a szóbeli kiegészítést, én kevés információt kaptam a testnevelőtanár-, testnevelőedző-képzés helyzetéről, fejlesztéséről. Ezt annak tudatában is, hogy az edző- és testnevelőtanár-képzés fellegvára a testnevelési főiskola volt, ami most a Semmelweis Egyetem keretein belül működik. Ismerve az intézmény nagyon leamortizálódott állapotát, az lenne a kérdésem, hogy a kormányzat gondolkodik-e abban, hogy az intézményt egy kicsit felújítsa, hogy legalább európai körülmények között történhessen a képzés?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, más kérdés? Államtitkár úr, *(Jelzésre:)* bocsánat, Gergő.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én is köszönöm szépen a tájékoztatót. Engem elsősorban a fogyatékosok sportja érdekel, és erről az oldalról közelítem meg a tájékoztatót.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy elmondhatom, hogy 1998-99 óta figyelemmel kísérem a fogyatékosok sportjának alakulását. Láthattam mint ifjúsági és sportminisztériumi munkatárs, hogy a minisztérium közvetlenül támogatja a sportszövetségeket. Azt is láthattam mint Fogyatékosok Nemzeti Sportszövetsége munkatársa, hogy milyen finanszírozási rendszerben működött akkor. És most részletesen látom, hogy átalakult ez az egész struktúra. Most a MOB alatt működik a fogyatékosok sporttagozata mint egyenrangú tagozat a másik négy tagozattal. És azt kell mondanom, hogy talán most van a legjobb, legoptimálisabb helyzetben a fogyatékosok sportja. Elvi és szakmai szempontból is állítom, hogy talán most van a legjobb irányban. Figyelemmel a nemzetközi tendenciákra bátran mondhatom, hogy a legjobb időben, a legjobb helyen sikerült átalakítani ezt a struktúrát a fogyatékosok sportjának a helyzetét megfelelő szintre emelve.

Tagja vagyok a Fogyatékosok Sporttagozatának, és nagyon remélem, hogy ez az irány továbbra is megmarad, és jó irányba halad. Csatlakozva Lasztovicza képviselőtársamhoz, a fogyatékosok sportjával foglalkozó szakemberek képzéséről szeretnék néhány szót hallani. Ezen a területen milyen fejlemények történtek?

Köszönöm szépen, egyelőre ennyi.

ELNÖK: Van-e még esetleg? *(Jelzésre:)* Tessék.

DR. VARGA CSABA (Szegedi Tudományegyetem): Tisztelt Államtitkár Úr! Varga Csaba vagyok a Szegedi Tudományegyetemről, és elhangzott az, hogy a kutatások támogatását tervezik. Jelenlegi tudomásom szerint kimondottan sportkutatási pályázatok nem kerülnek semelyik csoportban kiírásra, hogy illet tervez-e a kormány akár a következő évben?

ELNÖK: Van-e még esetleg? Hadd kérdezzem, államtitkár úr, a megyei sportirodák visszaállításának kérdését.

Másik: a sport és turizmus kapcsolatai a későbbiekben jó lenne, megjelenéneek valamilyen szinten a fejünkben. A sportturizmus mint olyan a turisztikai stratégiában nem lenne baj, ha megjelenne. Mi is dolgozunk rajta nyilván, csak az államtitkárságnak is fontos lenne a sportturisztikai kapcsolódásokat erősíteni.

A létesítményszükségletnél, túl azon, hogy stadionokat és olimpiai központokat építünk, én ma kaptam meg az anyagot Gloviczki államtitkár úrtól, oda is adom majd államtitkár úrnak. 457 tornaterem hiányzik az országból. Tehát 457 olyan település van, ahol nincs tornaterem. Ez most egy pontos adat, mert eddig tapogatóztunk, hogy 300 és 400 között. Tornaterem-építés kérdésében is jó, hogyha a jövőben közösen tudunk gondolkodni.

A sportegészségügy kérdése szintén előbb-utóbb terítékre kell, hogy kerüljön, hogy milyen megoldást szeretnénk erre a kérdésre találni.

Gergely, a fogyatékosok sportja kapcsán mondanám, hogy úgy gondolom, és jó, hogy Gömöri elnök úr itt van már, hogy nagyon-nagyon fontos, és valóban jó helyen van most a MOB-ban a fogyatékosok sportja. Ellenben ezt is a talpára kéne állítani. Azt gondolom, hogy itt is egy szélesebb tömeg az, aki úgy fogyatékosan sportol, hogy annak sosem lesz versenyeredménye és versenyértéke, tehát nehogy véletlen azt a hibát kövessük el, hogy a paralimpia vagy bármely más fogyatékos élsport elnyomhassa az általános fogyatékos sportot. Az irány jó, én is úgy gondolom, csak erre nagyon-nagyon figyelniünk kell, hogy tényleg visszaálljon a talpára.

Az utolsó pedig a kommunikáció, és ezért örülök nagyon, hogy itt van a kamera, és lehető legtöbbször legyen a sportos beszélgetések kapcsán mindenféle médium, mert amit most elmondott államtitkár úr, az olyan hihetetlen eredmény, amit nem gondolom, hogy valamely kormány ebben a 20 éves, 22 éves ciklusban tudott. Erről beszélni kell, mert

rendkívül sok embert érint, és nagyon-nagyon pozitív az ország jövője érdekében. Nem akarom megismételni, de a mindennapos testnevelést néha alulértékelik. Néhányan fitymálják, pedig azt gondolom, hogy ez a legfontosabb döntés mindenekelőtt, hogy az összes gyerek, aki utánunk következik, általános iskolás, középiskolás, egészségben nőhet föl. Ez fontosabb, mint utat építeni, meg repülőteret építeni, nem tudom, miket építeni, mert egy egészséges nemzetről beszélünk ebben a pillanatban.

Én ennyit szerettem volna egyelőre hozzáfűzni. Államtitkár úr!

Dr. Simicskó István államtitkár (EMMI) válaszai

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN sportért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a bizottság tagjainak a sok-sok kérdést. Én azt hiszem, hogy ez is mutatja, hogy együttgondolkodásra nyitottak vagyunk, és fontos, hogy folyamatosan kapcsolatot tartsunk egymással, hiszen közös érdekek, közös értékek mentén igyekszünk a sport területén mindenki a maga háza táján tenni a dolgát.

Szilágyi György képviselő úr MOB-al kapcsolatos kérdéseit tette föl. Én azt tudnám erre mondani, hogy egyrészt az én információm alapján mint köztestület, felügyelő bizottsággal is rendelkezik a MOB. A felügyelő bizottságban nemcsak hogy a sportállamtitkárság képviselheti magát, és ezt tesszük is, hanem úgy tudom, hogy a sportbizottság is képviselheti magát. Tehát egy fontos ellenőrzési lehetőség a MOB felügyelő bizottságában való megjelenési lehetőség, és én azt hiszem, hogy ott is el lehet mondani ezeket a szempontokat. Tehát ha még tisztábban, még egyértelműbben akarjuk látni a MOB gazdálkodását, akkor azt házon belül is lehet kezdeményezni, illetve a bizottság is megteheti itt is, tehát szerintem bármikor. Úgy tudom, hogy volt is már ilyen tájékoztató az olimpiáról és más témákban is napirendre tűzte a sportbizottság a MOB ügyét. Énszerintem hogyha a gazdálkodás nem teljesen egyértelmű, és nem teljesen átlátható, akkor erre vannak lehetőségek, hogy képviselő úr ezt megtegye, hogy világosabban és egyértelműbben lássa a MOB gazdálkodását. Hogy mi minősül közérdekű adatnak és mi nem, nyilván ennek törvényi szabályozása van. Én azt hiszem, hogy mi a magunk részéről teljesen egyértelműen és törvényesen jártunk el, ami a kérdést illeti.

A tao-rendszer vonatkozásában nyilván fontos az elmúlt időszak tapasztalata. Nekem az volt a benyomásom az elmúlt időszakban, hogy túl azon, hogy egy soha nem látott nagy lehetőséget kapott a sport, hiszen az 5 látvány-csapatsportág esetében ilyen mértékű pénzek korábban nem jelenhettek meg, és ez tudjuk, hogy mire, milyen mértékben és milyen módon használható föl. Adott esetben a bérek fejlesztésére is, ott viszont 50 százalékos önrészt kell biztosítani. Az egyesületeknél vagy a szövetségeknél az utánpótlás-nevelés a legfontosabb prioritás. Itt mintegy 10 százalék önrészre van szükség, és a létesítményfejlesztéseknél, beruházásoknál pedig egy 30 százalék önrészre van szükség. De mindenképpen egy olyan konstrukció, amely szerintem a nemzetközi gyakorlatban sem nagyon látható olyan úttörő lépés, amely szerintem több más ország számára is irigylésre méltó lehet.

Az, hogy nyilván semmi sem tökéletes, tehát ebben a világban kevés tökéletes dolgot látunk, de egy biztos, hogy finomhangolásra persze mindig szükség van, de az én tapasztalataim azok voltak, hogy sok esetben lassúak voltak a folyamatok, tehát ezt szeretttük volna gyorsítani az elmúlt egy hónapban. Erre törekedtem, hogy a legnagyobb luxus, hogyha rendelkezésre állnak pénzek az üzleti, piaci szférából, ezek a pénzek hosszú ideig állnak bizonyos állomásokon, mint a vonat, amely minden szilvafánál, görbe fánál megáll, mindegy. A lényeg, hogy gyorsan, hatékonyan használódjanak föl ezek a pénzek. Az eredmények láthatóak legyenek, számonkérhetőek legyenek, az ellenőrzés rendszerét nyilván erősíteni szeretnénk pont azért, hogy egy-két olyan apró jelzés volt nyilván, hogy nem feltétlenül olyan mértékben vagy az a beruházás valósult meg. Ezeket természetesen szűk létszámmal, kevés apparátussal áll rendelkezésre, de igyekszünk a munkát ilyen módon is hatékonyabbá tenni.

A jogértelmezési kérdésekhez azt tudom mondani, hogy meg fogjuk vizsgálni, jó? A kollegáim itt azt mondták, hogy európai uniós előírások vannak arra nézve, hogy mit tehetünk

és mit nem. De megvizsgáljuk ezt a kérdést, és írásban adunk tájékoztatást képviselő úrnak erre vonatkozóan.

Lasztovicza képviselő úrnak, alelnök úrnak a felvetésével mélyen egyetértek. Első útjaim között volt a TF-en történő látogatás, és ott a vezetőkkel való tanácskozás. Mindenképpen a TF helyzetét a jövőben érdemes, saját véleményem szerint, hangsúlyozom, ez most egy magánvélemény, de bízom benne, hogy a kormányon belül is ez a vélemény mindenképpen, ha nem is mérvadó, de egy szempont lesz. A sportkórház helyzetével együtt célszerű áttekinteni pont azért, mert a sportegészségügy helyzete is elérkezett ahhoz az állapothoz az olimpia után, hogy rendezzük. Ez is egy nagy örökség, amit szeretnénk rendbe tenni. Én úgy látom, hogy mindenképpen a sportorvosi hálózat vonatkozásában szükséges továbblépnünk, szükséges a válogatott sportolók ellátása. De át fogjuk tekinteni a sportkórház helyzetét. Miniszterelnök úr azt a kijelentést tette, és talán elmondhatom itt ebben a körben, hogy az olimpia után mindenképpen rendezzük ennek a helyzetét is, tehát a sportkórház helyzetét. Nyilván a felújítás együtt értendő a TF-el.

A testnevelőtanár-képzés, edzőképzés vonatkozásában nem szóltam itt az anyagban, de talán fontos, hogy elhangozzon, hogy a mindennapos testneveléssel összefüggésben elsősorban az 1., 5. és 9. osztályok vonatkozásában mi elmondtuk, hogy a testnevelő tanárok értékes tagjai valamennyi tantestületnek. De most azt kell mondjam, értelmet kapott az igazi életük, tudásuk, hiszen mindennap oktathatják a testnevelést. Első osztályban tanítókról beszélünk, 5-9. évfolyamban meg tanárokról. Ott konkrétan testnevelő tanárok vannak, szaktanárok, de a tanítók képzésében is, meg a testnevelő tanárok módszertani oktatásában is a kölyökatlétikai program keretében mintegy 1000 pedagógust tudunk felkészíteni az elmúlt időszakban. Rövid idő állt rendelkezésre, de ez a program megvalósult, és mintegy 500 millió forintot szánt erre a kormány. Ehhez még eszközcsomag is párosul majd, amelyet jövő év tavaszán fogunk átadni. Ezzel is igyekszünk segíteni, hogy minél felkészültebbek legyenek a testnevelést oktató pedagógusok.

Gergő, fogyatékosok sportja vonatkozásában. Nagyon szépen köszönöm azt a hozzászólást, amellyel támogatja képviselő úr a kormánynak az elmúlt időszakban meghozott döntéseit. Én is úgy látom az eddigi tapasztalataim alapján, hogy valóban ez egy jó döntés volt a MOB-on belül, hatékonyan érvényesítve a fogyatékosok sportjának az értékeit. Magunk részéről, az államtitkárság részéről maximálisan támogatjuk ezen érdekek megjelenését, és szeretnénk további olyan rendezvényeket, sporteseményeket tartani, amelyekkel föl hívjuk a figyelmet a fogyatékos világ aktivitására. Nekem minden tisztelem azon embereké, akik valamilyen fogyatékkal rendelkeznek, de az élni akarás, az emberi teljesítmény iránti igény olyan magas szinten jelenik meg, hogy a sportteljesítményükben, a sport világában is bemutatják képességeiket. Azt hiszem, hogy a paralimpiai játékok is erről győztek meg mindannyiunkat, hogy ez a világ igenis nagyon értékes világ a sport egyetemese világának. Hozzáteszem, hogy Szekeres államtitkár úr maga is ennek rendkívül nagy harcosa, azt lehet mondani, élharcosa ennek a mozgalomnak, folyamatnak, és a taoból is bizonyos támogatásokat, pénzeket tudunk orientálni vagy irányítani a fogyatékosok sportjának a világába. Többek között a kerekesszékes kosarasok esetében, tehát a látvány-csapatsportágakban is van ilyen típusú lehetőség. Ennek a még további jobbítása a célunk, nyilván helyettes államtitkár úrnak ez kiemelt feladata, úgyhogy minden ilyen törekvést én a magam részéről teljes mellszélességgel támogatok a jövőben.

Nem tudom, hogyha államtitkár úr valamit akar mondani, akkor ehhez nyugodtan majd tedd meg, Pali.

Varga Csaba, kutatások támogatásának kérdéskörében. Természetesen támogatjuk a sportkutatásokat. Ebben az évben mintegy 400 millió forintnyi összeg áll rendelkezésre arra, hogy ilyen módon is kifejezzük a kormányzati szándékot és törekvést. Fontos, hogy a fejlődés irányai nemzetközi szinten is látva igyekezzünk ezeket a kutatásokat elősegíteni pont azért, hogy hazai sportot is tudjuk ilyen módon orientálni és támogatni.

Elnök úr kérdései, a megyei sportirodák rendszere: én azt hiszem, az elmúlt két évben jól érzékelhető volt az a folyamat, amellyel az állam, a kormányzat az egész közigazgatási

rendszert átalakítja, népszerűsíti, karcsúsítja, egyértelműsíti a rendszert magát. Egy jól működő állam alapjait próbálja meg ilyen módon lerakni. Értelemszerűen a megyei sportirányítási igazgatás rendszere is szerintem ilyen módon hozzá kell, hogy igazodjon némiképpen legalább is, tehát összehangoljuk az egész közigazgatási rendszer átalakításával. Én ezt magam részéről maximálisan támogatom, és én bízom benne, hogy a MOB is ezt támogatni fogja. A MOB is készít egy anyagot erre vonatkozóan, hogy ezt hogyan képzeli el. Hamarosan az előttünk álló, és az előbb kifejtett ötpárti egyeztetésen én remélem, már többet tudunk erről mondani, de szerintem nyitott a kérdés, nyitott kapukat döngetünk, mondanám így elnök úrnak. Szerintem ez egy járható út.

A sportturizmus és a kapcsolódási pontok: a Magyar Turizmus Zrt.-vel közös programunk van, a sportnagyköveti program, amely szintén ezt a folyamatot erősíti, de magam részéről szintén nyitott vagyok ez előtt. Keressük azokat a találkozási pontokat, amelyekkel tudjuk szélesíteni ezt a kört, tehát mind a két terület nyilván összekapcsolódik, ezt növelnünk kell.

457 tornaterem hiányzik, ez hangzott el Gloviczki úr részéről. Hát mihez képest? Nyilván a mindennapos testnevelés vonatkozásában persze az ideális állapot az lenne, ha mondjuk, gondolom minden településen, ahol iskola van, ott lenne tornaterem. Nincs ilyen helyzet, nincs ilyen állapot, de egy biztos, hogy így is meg lehet valósítani a mindennapos testnevelést. Tehát én nagyon sok olyan rendezvényen vettem részt az elmúlt időszakban, ahol pontosan az ügyet segítő, kreatív gondolkodású testnevelő tanárokkal találkoztam, ahol elmondták, hogy nem akadály adott esetben a tornaterem hiánya. Meg lehet valósítani. Nyilván más körülmények között, más típusú lehetőségeket, más gyakorlatokat lehet végezteni, de lehet. Itt a testmozgás a lényeges. Én azt hiszem, hogy, itt az anyagban egyébként szerepel, és ezt megkapták a bizottság tagjai, a mindennapos testnevelés megvalósítását segítő köznevelési sportlétesítmény-fejlesztési program első lépéseként íródott ki két régióban, Észak-Magyarországon és Észak-Alföldön az oktatási intézmények egészségnevelési célt szolgáló létesítményegységének fejlesztése is, ami 15 milliárd forintnyi közösségi forrást irányoz elő. Tehát én bízom benne, hogy itt a nemzetközi példákat és az uniós forrásokat is igyekezünk olyan módon fölhasználni, hogy ez a folyamat erősödjön, tehát ha nem is azt az ideális állapotot tudnánk elérni, amit itt a 457 tornaterem megépítése jelentene, de egy biztos, hogy minőségi változás mindenképpen elérhető ezen a területen.

A sportegészségügy helyzetét részben érintettem Lasztovicza alelnök úr kérdésére válaszolva, és a kommunikációt pedig messzemenőig meg tudom erősíteni elnök úr fölvetésében, ennek a fontosságát, és azt hiszem, hogy az eredményeket el kell mondani, de nagyon fontos folyamatosan a párbeszéd pont azért, hogy továbbra is nemzeti ügynek tudjuk megtartani a sport ügyét.

Talán ebben a bizottságban a bizottság tagjainak nem kell hangsúlyozni, hogy milyen nemzetépítő, társadalomformáló szerepe van a sportnak, milyen jelentősége van a sportnak. Egyéni szempontból is milyen jelentősége van, a testi-lelki egyensúly megtartásában milyen szerepet tud betölteni a sport. Én azt szeretném, hogyha a sportnagyhatalomként, ezt elmondtam tegnap a parlamentben is, és az is öröm volt, hogy tudtunk erről beszélni a plenáris ülésen. Remélem, hogy több alkalom lesz erre, még hogyha sok más társadalompolitikai kérdés is fölmerül a parlament vitái során, beszélgetései során, de fontos, hogy a bizottság tagjai minél aktívabban jelenjenek meg a közéletben, a parlamentben a plenáris ülésen is, meg a maguk helyzetében is, képviselői mivoltjában is. Én magam is igyekszem népszerűsíteni a magyar sportot különböző szerepvállalásokkal, a gyermek sakkbajnokságon való részvételtől kezdve, már nem koromból adódóan, hanem nyilván azzal, hogy igyekezzem felhívni a figyelmet erre a rendezvényre és ennek a fontosságára. A birkózóbajnokságig sok-sok sportversenyen vettem részt az elmúlt alig több mint egy hónapban is, de hát nyilván nem ebben a minőségben számtalan sportversenyen már részt vettem, de mindannyiunknak megvan a maga felelőssége. Én örülök annak, hogy a sajtó nyitott egyébként a sport témájú megjelenések irányába, mert fontos küldetésünk van, mégpedig az, hogy sportoló nemzetté tegyük ezt a nemzetet, és hozzáteszem, hogy politikai

felelőssége még az is, hogy a sportban megszokott és a sport nagyságát is bemutató fairplay-t is igyekezzünk bemutatni a társadalom felé, tehát sportszerű nemzeté is váljunk. Tehát az egymással való párbeszédünkben és a kommunikációnkban is, egyáltalán az életünkben is. És a sport törekszik erre, hogy minket is a helyes értékekre neveljen. Én is nyolc éves korom óta sportolok rendszeresen, a mai napig igyekszem ezt megélni, bár nyilván most elég sok a feladat, aminek igyekszem eleget tenni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szilágyi úrnak van még hozzáfűznivalója.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, és köszönöm szépen államtitkár úr válaszait is. Két dolgot szeretnék ehhez hozzátenni. Az egyik a tao, gyakorlati kérdésekre gondoltam, hogy egy példát is mondjak. Van például az Újpestnek egy másfél éve húzódó tao-támogatási ügye. Én utánajártam ennek a dolognak, hiszen először azt hittem, hogy valaki mulasztást követett el ebben az ügyben, és mondjuk azért állhat ez az ügy most már egy másfél éve, holott egy olyan beruházásról van szó, amely biztonságtechnikai beruházás lenne, egyik a nézők és a játékosok, tehát a játékeret elválasztó kerítés megerősítése, másik pedig egy szünetmentes táp. Utánanéztam, és megmondom őszintén, hogy nem mulasztásról van szó. Beszéltem az NSK vezetőjével is, az NSK részéről is a legjobb jóindulattal, de betartva a törvényi előírásokat próbálják ezt az ügyet megoldani. Az egyesület részéről is érthetően a saját érdekeiket szem előtt tartva próbálják ezt az ügyet végigvinni, de még mindig nem jutnak előrébb másfél év után sem, de igazából gyakorlati szempontból azt gondolom, teljesen mindegy, hogy kinek a hibájából vagy miért. Egy a tény, az, hogy például Újpesten, fölvettem egyébként ezt önöknek kérdésben a parlamentben, akkor azt a választ kaptam rá, hogy van szünetmentes áramforrás a stadionban. Utánanéztam, végül is van több mint 10 éve, csak 5 éve nem működik, nem tudják használni. Ez a tényen semmit nem változtat, hogyha egy mérkőzés alatt áramszünet következik be, vagy netalántán valami olyan hasonló esemény, amit láthattunk a Fehérvár-Ferencváros mérkőzésen, amikor egy vihar érkezett meg, és mondjuk ott még elmenne az áram is, egy katasztrófához az is vezethetne. A lényeg az lenne, hogyha van egy tao-támogatás, amire pályáztak és meg is ítélték, akkor a legrövidebb időn belül ez megvalósulhasson. Mondom még egyszer, nem érzem úgy, hogy mulasztás lenne, csak egyszerűen próbálja mindkét fél betartani azokat a törvényeket és előírásokat, amiket be kell tartania, és innentől kezdve elég nehézkesen megy az ügy. Egyébként az ellenőrzést az NSI majd úgyis elvégezné, amikor ennek vége.

A másik, amit még szeretnék megkérdezni a MOB-nál. Amit elmondott államtitkár úr, én azt teljes mértékben megértem, természetesen a Magyar Olimpiai Bizottságnak van egy felügyelő bizottsága, aki beletekinthet, és mások is beletekinthetnek, akár mondjuk én is. De én igazából nem erről beszéltem, hanem arról, hogy az állampolgárok vagy bárki mennyire tekinthet bele ezekbe az iratokba. Engedje meg, hogy azt mondjam, és idézzem is, hogy a „MOB mint közfeladatot ellátó szervnek minősül, költségvetési támogatásban részesül, az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi törvény szerint negyedévente köteles közzétenni”. Tehát „köteles közzétenni általában a szervezetére, tevékenységére és gazdálkodására vonatkozó adatokat. Ezen belül különösképpen a közfeladatot ellátó szerv éves költségvetését, az ötmillió forintot elérő vagy azt meghaladó értékű árubeszerezését, építési beruházását, szolgáltatás megrendelését, és erre vonatkozó szerződéseinek megnevezését, típusát, tárgyát, szerződést kötő felek nevét, a szerződés értékének, határozott időre kötött szerződés esetében az időtartamának megjelölésével”. Ezt egyébként a megkötés után 60 napon belül köteles lenne közzétenni. Mialatt közfeladatot ellátó szervről van szó, a foglalkoztatottak létszámát, személyi juttatásait, munkabérét, rendszeres juttatásait és egyéb költségtérítését, és egyéb alkalmazottaknak nyújtott juttatásokat, azok fajtája és mértéke szerint összesítve. A MOB mint közhasznú szervezet az egyesülési jogról, közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény szerinti beszámolóját, valamint annak közhasznúsági mellékletét.

És mivel részben közpénzből gazdálkodik, a költségvetési forrásokra eszközölt beszerzések tekintetében a közbeszerzésekről szóló törvény alkalmazásának van helye, amely alapján köteles közzétenni a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződéseket, például egy irodaszerződést. Tehát ezeket az adatokat köteles lenne közzétenni. Nem az, hogy a felügyelő bizottság vagy én ellenőrizhetem-e, hanem köteles lenne közzétenni, és ez nem történik meg. Tehát én azt kérném államtitkár úrtól, hogy ennek nézzen utána, hogy ez miért nem történik meg, hiszen ez a MOB jogszerű működéséhez hozzátartozik, hogyha ilyen pénzek mennek át a MOB-on keresztül, szinte az egész magyar sport támogatása rajtuk keresztül megy át, akkor ez jogos elvárás, hogy mindenki tisztában lehessen ezen pénzek elköltésével.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még mielőtt államtitkár úr mondja, jövő héten, 20-án lesz a társasági adóról való beszámolója az NSI-nek. Külön fogunk most szólni igazgató úrnak, hogy az Újpestre térjen ki, jó? Mert azt gondolom, hogyha másodszor merül föl Szilágyi úr kérdéseiben, akkor az NSI vezetője mondja el, hogy mi a probléma az Újpest tao-kérdéseiben. A MOB-nál pedig nyilván államtitkár úr is elmondja, utána nézünk ennek, amit Szilágyi úr mondott, megnézzük, hogy ez valóban így van-e, értelmezzük nyilván mi is, és ha igaz, akkor teszünk annak érdekében, hogy megjelenjenek a közérdekű adatok, ha így törvényszerű.

Államtitkár úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN sportért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen.

Szilágyi képviselő úr két kérdése az Újpestre vonatkozott. Az egyik: valóban a Parlamentben ezt a kérdést feltette már. Én azt kértem, hogy írásban is tegye meg, amennyiben nem volt kielégítő a mi válaszuk erre. Én továbbra is azt tudom mondani a Nemzeti Sportközpont főigazgatójának a tájékoztatása alapján, hogy az Újpest térfelén pattog a labda, tehát a szerződés a mi részünkről nyitott, tehát aláírható, meg lehet tenni. Úgyhogy szerintem hamarosan meg fog valósulni ez a biztonsági beruházás, és tényleg értékelem a sportszerű hozzáállását képviselő úrnak, aki egyébként a legnépszerűbb sportegyesület szurkolóklubjának aktív tagja, a Ferencváros szurkolójaként az Újpestért is kifejti az aggodalmát, úgyhogy ez egy külön színes (*Derültség.*) a mai nap folyamán, nagyvonalú Ferencváros-szurkoló, aki az Újpestért is küzd. De ez mutatja, hogy nemzeti ügynek tekintjük mindannyian, és minden klubot támogatunk, amely fontos és komoly tradíciókkal bír.

A MOB vonatkozásában pedig igen, a törvény így szól. Azt tudom mondani, hogy természetesen megnézzük ezt, de ez egy komoly köztestület, azért ezt látjuk mindannyian. A közgyűlésen minden fillérről szerintem be kell számolni, és ezt meg is teszi a MOB. Ráadásul mi magunk is igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hiszen hangsúlyoztam az ellenőrzés fontosságát. Az állami támogatások felhasználását az államtitkárságunk folyamatosan, tételesen megnézi nemcsak pénzügyileg, hanem sportszakmailag is. Plusz a KEHI is vizsgálta, vagy bármikor vizsgálhatja bármelyik intézményt, és az ügyészség gyakorolja a törvényességi felügyeletet. Ha bármi ilyen típusú kifogás van, akkor ezeket nyilván tovább lehet vinni, de én azt hiszem, hogy ezzel olyan nagyon nagy gond nincsen. Egy biztos, hogy mi is megnézzük, jobban odafigyelünk ezekre a kérdésekre, de mondom, itt minden fillérral elszámolnak, nem hiszem, hogy bármilyen ilyen típusú lényeges probléma lenne, de amennyiben képviselő úr igényt tart, mondom, megvizsgálatom, megnéztetem és tájékoztatást adunk erről.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm az egész bizottságnak minden hozzászólását, kérdését, véleményét. Hadd mondjam, hogy valóban, amit államtitkár úr mondott, a felelősségünk nem kicsi, hogy ezt az utat tovább lehessen vinni, és valóban a sportoló nemzeté válás megtörténhessen. Én kérek mindenkit, hogy ez ügyben, amit csak lehet, tegyen meg, és azt is, természetesen ne csak az olimpiai sportágakkal, hanem a sport egészével foglalkozzunk. Ha

már MOB-ról ennyi szó került, ezt mellette el kell mondani, hogy vannak nem olimpiai sportágak is ebben az országban. Kiegészítendő, ha 457 településen nincs tornaterem, akkor 2743-ban van, tehát ezt lehet pozitív módon is nézni természetesen. A sportturizmusnál meg azért mondtam, amit mondtam, mert a pályázatokban nem jelenik meg a sportturizmus, és hogyha nem jelenik meg, akkor nem lehet pénzt sportturizmusra nyerni és hozni. Erre gondoltam, hogy ezt nézzük meg, sem a vízi-, sem a kerékpáros, sem a gyalogos turizmusra nem lehet úgy pénzt szerezni, mint mondjuk a borutakra vagy más lovasturizmusra. Azt gondolom, figyelni kellene erre a kérdésre kicsit jobban.

Államtitkár úr, köszönjük, és várjuk egy negyedév múlva körülbelül, amikor megint lesz miről beszélgetni. Köszönjük szépen. *(Bús Balázs távozik.)*

Tájékoztató a 2013. évi siketlimpiára való felkészülésről

A helycsere után, de nem is kell helycsere, a siketlimpiára való felkészülés a következő napirendi pontunk. Akkor áttérünk a második napirendi pontunkra, amely a siketlimpiára való felkészülésről szól. Köszöntöm Szekeres Pál helyettes államtitkár urat, Gömöri Zsolt elnök urat, és Gódor László ügyvezető elnök urat. Nem tudom, melyikük kívánja beajánlani az anyagot. *(Gömöri Zsolt jelez.)* Elnök úr.

Gömöri Zsolt szóbeli tájékoztatója

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Köszönjük szépen, hogy lehetőségünk adódik, hogy a bizottságot tájékoztassuk a jövő évi siketlimpiával kapcsolatos felkészülésről. Azért is öröm, és hadd tekintsek a közelmúltra, hiszen a bizottság nemrégiben, majdnem egy évvel ezelőtt foglalkozott egy siketlimpiai pályázat lehetőségével, és állásfoglalást is hozott a testület.

Többek közt azért fontos ennek a sportterületnek a bemutatása, illetve a kiküldött írásos anyagnak azért is szükséges némi háttérinformációval való alátámasztása, hiszen ez a terület az elmúlt időszakban elég viharos múltat tudhat maga mögött. Több megosztottság jelent meg, több szervezet próbált feladatokat elvégezni akár mint országos szakszövetség, és ezt az elmúlt időszakban úgy gondolom, hogy sikerült megoldani.

A 2013-as évi pályázat: a görögök visszalépését követően felmerült, hogy egy rendező irányelv lehetne, hogyha a Magyar Paralimpiai Bizottság segítségével a Hallássérült Sportszövetség egy pályázatot nyújt be, ennek a pályázatnak nagyon jó volt a fogadtatása, erről a bizottságot tájékoztattuk. Lehetőségünk nyílt arra, hogy tárgyalásokat folytassunk, és kilátásba helyeződött az, hogy 2013-ban Budapest adjon helyet. A bizottság döntésének hatására, vagy azzal megtámasztva nemzetközi szinten is és a minisztérium felé is lépéseket tettünk. Márciusban ez a lendület elfogyott, ez elsősorban annak volt köszönhető, hogy a nemzetközi szervezettel való párbeszéd eredményeként márciusig nem sikerült a nemzetközi tisztségviselőket Magyarországra hívni a helyszíni szemlére, és adott esetben az államtitkársággal való részletes tárgyalásra.

Ennek a következményeként a Magyar Paralimpiai Bizottság elállt, vállalhatatlannak találta, hogy egy év alatt ezt az eseményt össze tudná hozni, és nem született olyan kormányzati döntés sem, hogy ehhez valamilyen forrás állna rendelkezésre. Ennek az eseménynek párhuzamában nemzetközi szinten Bulgária lépett előtérbe, és ők vállalták, hogy megrendezik a jövő évi siketlimpiát. Tudomásom szerint a bizottság előtt még soha nem volt egy olyan anyag, ami egy speciális világtéték ilyen szintű felkészülésével foglalkozna. Ezért is megtiszteltetés az, hogy erről tudunk beszélni.

Az olimpia és paralimpia mellett nagyon fontos volt az, és azt hiszem, be is mutatta most a paralimpiai szereplés, hogy a felkészülésnek milyen jelentősége van, és ezért az elmúlt napokban készített anyag ezt igyekezett alátámasztani. Azért van velem Gódor László elnök úr a Hallássérült Sportszövetség elnöke, hogyha részleteibe menő kérdések vannak, akkor ő esetleg erre tud válaszolni, illetve az általam elmondottakat alá tudja még információkkal támasztani.

Szükségesnek tartjuk és kérjük azt, hogy az, ami egy költségvetésben nagyon csekély, és a Magyar Olimpiai Bizottság felé mi ezt képviseljük a MOB Fogyatékos Tagozatán belül is, hogy az a pár milliós felkészülési támogatás nemcsak szakmai célokat tud megvalósítani, hanem egyfajta identitást és hovatartozást is tud biztosítani annak a területnek, ami az elmúlt években elég megosztott volt, és most látszik egy egyirányú rendeződés. Tehát ennek nemcsak szakmai, hanem úgy mondom, sportpolitikai ereje is van, és egy jövőbe vetett hitet tud megerősíteni.

Kérem, hogy a testület támogassa a felkészülést és a 2013-as bulgáriai siketlimpián való részvételét. Köszönöm, én ennyit akartam előljáróban.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdések fogalmazódtak-e meg? *(Jelzésre:)* Igen, Tapolczai képviselő úr.

Kérdések, észrevételek a bizottság részéről

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, és köszönöm a tájékoztatást, kiegészítést és az írásos anyagot is.

Tudom magam mint érintett, és nagyon jól ismerem az egészet az előzményét, és sajnálom is meg nem is, hogy nem Budapesten lesz a jövő évi siketlimpia. Sajnálom, mert nagy lehetőség lett volna mindannyiunk számára, a magyar siket sportolók számára is. De nem sajnálom azért, mert nem lehet olyan jelentőségű sporteseményt megrendezni, aminek nincs megfelelő garanciája. Ennek tekintetében egyetértek azzal, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság visszalépett a rendezéstől. Meglátjuk, hogy hogyan sikerül Bulgáriában. Egy év alatt megrendezni egy ekkora formátumú eseményt, hát...

A másik, amit nagyon fontosnak tartok megjegyezni, hogy a 2009-es tajvani siketlimpia volt szerintem a csúcs a siketek sportjában, sporttörténetében, és a sport fejlődésének történetében. Most van itt az ideje annak, hogy a Nemzetközi Siketlimpiai Bizottság átgondolja ezt az egészet, és megreformálja a struktúrát. Anélkül, hogy megkérdőjelezném a siketlimpiai mozgalmat, hanem a lebonyolításnak a rendszerét, a kvalifikációnak a rendszerét, nem tudom, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottságnak van-e, lesz-e ráhatása a Nemzetközi Siketlimpiai Bizottságra, hogy itt lenne az ideje a váltásnak, és más irányban elindulni. Mert a paralimpiai mozgalom annak ellenére, hogy sokkal később kezdődött, mint a siketlimpiai mozgalom, 1924-től, mint tudjuk, a paralimpia mozgalma legkorábban '65-től számolható. Évtizedekkel megelőzte a siketlimpiai mozgalom, ezt fájlalom is mint siket, de meglátszik, hogy itt az ideje a változtatásnak. Nem tudom, hogy milyen kapcsolat van a Nemzetközi Siketlimpiai Bizottsággal, mert az anyagból látom, hogy a jövő évi siketlimpia kapcsán, hogy nagyon nehézkesen halad a párbeszéd, a nevezés, a részvétel, a költségek, a határidők.

Még egyet szeretnék a költségvetés kapcsán kérdezni. Az anyagból látom, hogy 6 millió forint a felkészülésre szánt összeg. Ha jól értem, akkor ez a felkészülés támogatása, és nem a siketlimpiára való kiutazás és a részvétel támogatása. Ez nem jelenik meg az anyagban. A '13-as évi költségvetési törvényben nem szerepel külön soron a siketlimpia, mint ebben az évben a paralimpia. Mint a Fogyatékosok Sporttagozatának a tagja tudom, hogy nagyjából mennyi a tervezett összeg. Szeretném, ha itt is elhangozna, hogy mennyi a tervezett összeg a jövő évi siketlimpián való részvétel támogatására.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Szilágyi úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak egy félmondat erejéig visszatérek, és megfogalmaztam az előbb az aggályaimat a MOB-nak a közérdekű adatok kezelését illetően, akkor azt kell mondanom, hogy ellentétbe lehet állítani vele a paralimpiai bizottságot, hiszen megnéztem a honlapjukat. Ha nincs is teljes mértékben minden rendben, azt mondom, pozitív, hogy megtalálhatóak beszámolók, közhasznú jelentések, sőt utoljára a szeptember 20-ai elnökségi ülésük jegyzőkönyve is fönt van már. Hogy ne csak mindig

kritikával illessük, én azt mondom, gratulálni szeretnék ahhoz, hogy önök megpróbálnak eleget tenni a törvényi kötelezettségeiknek és előírásainak. Ennyit szerettem volna csak hozzáfűzni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még? Én hadd kérdezzem, hogy jól tudom, a siketek részt vehetnek a paralimpián. Nem vehetnek részt? Ezért kell külön siketlimpia? És mely fogyatékosok nem vehetnek részt még a paralimpián?

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Melyik vehet, vagy melyik nem vehet részt? (Elnök: *Ki nem vehet részt?*) Elmondom, a speciális olimpia egy külön versenyrendszer, hallássérültek, inkább azt mondanám, hiszen minden specifikumnak megvan a saját speciális viládjátéka. A nemzetközi paralimpiai mozgalom magába foglalja a látássérülteket, a mozgássérülteket és az enyhén értelmi fogyatékosokat, tehát amelyik minőségi versenysport. Ugyanúgy van a mozgássérülteknek is viládjátéka, a látássérülteknek is van viládjátéka, a szervátültetettek viládjátéka, a speciális olimpiának speciális versenyrendszere van, és ezért van a hallássérülteknek is.

ELNÖK: Azért kérdeztem, mert akkor viszonylag érthető, hogy miért van siketlimpia, de ahogy Tapolczai képviselő úr mondta, valószínűnek tartom, hogy a kommunikációs problémák miatt azért nagyon bonyolult megrendezni egy ilyen versenyt. Az gyakorlatilag dupla ember. Nem dupla, de mondjuk kettőhöz egy jeltolmács nyilván illik. És ezeket a kérdéseket, ezeket a finanszírozási kérdéseket ki tudja kezelni? Itt én nagyon komoly gondot látok a későbbiekben. Nem tudom, a váltást mire értette Tapolczai képviselő úr, de így nagyon nehezen fogunk tudni részt venni különféle ilyen viládjátékokon, hogyha ezek mindig anyagi kérdésekről szólnak, mert a beszámolóban az van, hogy 700 euróra felemelni a nevezési díjat vagy nem tudom, minek neveztek. Hát azt valóban nehezen fizeti ki bárki.

És a vége az, megéri-e ennyi pénzért ilyen versenyt rendezni? Egyetértek, ha nem lehet megrendezni, kevés az idő, meg a pénz se áll rendelkezésre, akkor szerintem kellőképpen bölcs döntés volt. (Jelzésre:) Elnök úr.

Válaszok

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Köszönöm szépen. Hadd válaszoljak egy kérdésre, utána megkérném Gódor László elnök urat, hogy részletbe menő kérdésekben akkor hadd adjon ő tájékoztatást.

Nemzetközi kapcsolatokra hadd erősítsek rá. Egyrészt ez a pályázat, amit benyújtottunk, ez lehetőséget nyitott arra, hogy kialakítsunk a nemzetközi szervezettel egy párbeszédet. Mind a világszervezettel, mind pedig az európai szervezettel történtek már egyeztetések. Folyamatos párbeszéd és kapcsolat alakult ki. Úgy gondolom, hogy a nemzetközi megítélés, a magyar hallási sport irányába kedvező irányba megy főleg azért, mert egy nagyon komoly, tartalmas pályázattal jelentünk meg, új lendületet tudunk bemutatni, és nemcsak a sportolókról, hanem a sportdiplomáciáról is tudunk szót ejteni, és ez a párbeszéd a továbbiakban folytatódik. Hadd kérjem meg Gódor elnök urat, hogy ezekre a speciális kérdésekre hadd reagáljon ő. Valóban itt az akadálymentesítés nem elsősorban a hallássérültség leküzdéséről szól.

Köszönöm.

GÓDOR LÁSZLÓ (Magyar Hallássérültek Sportszövetség): Köszönöm szépen a szót, és csak néhány kiegészítő információt szeretnék hozzáfűzni.

Az egyik az, hogy valóban a legnagyobb probléma a kommunikáció hiánya, illetve problematikus voltja. Elindult egy olyan pozitív átrendeződés a nemzetközi szövetség, illetve a tagszervezetek között, hogy most már beengednek nem hallássérült elnököt, illetve vezetőt a szövetségekbe.

Elvileg én ügyvezető elnök vagyok, nem elnök, azért, mert a nemzetközi szövetség kiköti, hogy elnök csak siket lehet. Ez már eleve problémát okozna esetleg, hogyha nekem képvisellel kéne fellépnem a szövetség ügyében. Ez áthidalható egy ügyvezető elnöki titullussal, illetve a nemzeti szövetségek is ebbe az irányba mennek el. És hadd mondjam el azt a pozitív példát, hogy egyre több nemzeti szövetségnél jelenik meg ez a fölépítés, ez a struktúra, ez a képviselő, hogy olyan képviselő van, aki a kommunikációs nehézségeket, mondjuk így, hogy könnyebben kezeli.

Hogy azért mégis rámutassak arra, hogy mennyire nehéz most ez a szófiai siketlimpiai megrendezés, jelen pillanatban, háromnegyed évvel az esemény előtt még nincs külön honlapja, nincsenek tájékoztatók, nem tudjuk a helyszíneket, és azok az információk, amiket kérünk, egyelőre csak egy vállvonogatással vannak elintézve.

De hogy mégis miért van szükség, és miért döntött véleményem szerint nagyon helyesen a nemzetközi szövetség, hogy ennek ellenére megrendezi, az pedig az, hogy 2011-ben elmaradt a téli siketlimpia. Ha most 2013-ban elmaradt volna a nyári, akkor tulajdonképpen egy nagyon hosszú periódus kiesik világesemény nélkül, és lehet, hogy a periódus végén egy olyan lemaradásban találják magukat a siket sportolók, illetve a siket és hallássérült sportolókat képviselő nemzeti szövetségek, hogy már nem tudnak felzárkózni arra a szintre, ami valóban, amit képviselő úr mondott, hogy a legrégebben, 1924 óta datálható világesemény helyét megilletné.

Még egy információ csak, hogy ezt, ami tájékoztatót a múlt héten elküldtem, hogy már azóta is történt olyan változás, tehát ennyire egyik napról a másikra történnek itt események, hogy már az az időpont, a július 31.-augusztus 13. már egy héttel előrébb jött, tehát július 26.-augusztus 3. és amit jeleztek, hogy a kézilabda lehetséges, hogy nem fog szerepelni. Most megjelent hivatalosan a honlapon, hogy igen, szerepel a kézilabda is a versenyszámok között, ami azért örömteli, mert a magyar csapat részt vesz ezen. Én azt gondolom, ki kell jutni erre a siketlimpiára, van helye a világesemények között, és hát én nagyon bízom abban, hogy a magyar csapat sikeresen is fog szerepelni ezen a siketlimpián.

Egy utolsó kitétel a költségvetéssel kapcsolatban. Képviselő úr kérdezte, hogy ez a felkészülési pénz, az a 6 millió forint hogyan illeszkedik ebbe a rendszerbe. Ez nem érinti az ott tartózkodást, a kiutazást és a részvételi költséget. Egy mondattal megjegyeztem ebben a kis ismertetőben, hogy erre elkülönített pénz áll rendelkezésre. Nem állami költségvetésben, hanem az FST által felügyelt, és a Magyar Paralimpiai Bizottságon keresztül jelentkező költségvetésben ez 24 millió forint.

És egy utolsó mondatként, hogy mennyire visszás az, hogy a miáltalunk 700 euró/főnek beállított részvételi díj most jelen pillanatban úgy néz ki, hogy körülbelül 1000 euró lesz/fő részvételi díj. Mindenki elhült, visszautasították, fenyegető leveleket kaptam emailen keresztül, hogy én ebből szeretnék meggazdagodni, illetve mi ebből szeretnénk meggazdagodni. És ehhez képest most úgy néz ki, hogy körülbelül a mi részvételünk sportolónként a 80 főre lebontva ez per 1000 euró körüli összegben fog kijönni. Természetesen ebben benne van az utazási költség, ami a mi pályázatunkban nem volt, de a nagyságrendeknél ugyanott tartunk.

Köszönöm szépen, én ennyi kiegészítést csak a nehézségekre, tehát hogy tényleg a kommunikációs nehézség, ami most a nemzetközi trend, az az, hogy olyan sportvezetőket, sportszakembereket vonnak be, akik nem küzdenek ezzel a kommunikációs nehézséggel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és államtitkár úr.

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Elnök úr, köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Természetesen, amiről Gódor elnök úr beszélt, az a 24 millió forint, ami a Magyar Olimpiai Bizottság költségvetésében van, az természetesen állami pénz, és a Magyar Olimpiai Bizottság költségvetése tartalmazza. Tehát a költségvetés

terve tartalmazza ezeket a feladatokat. Az egy szomorú tény, hogy míg sportolónak professzionális módon igyekeznek készülni, és ugyanúgy, ahogy olimpiai meg paralimpikon társaik profi módon készülnek, ezzel szemben van egy rendkívül amatőr nemzetközi szövetség, amelyik a múltjából kíván élni helyett, hogy elgondolkozna azon, hogy amikor 1989-ben a Nemzetközi Paralimpiai Bizottság alapítói között voltak, akkor bezállhattak volna abba a hajóba, amelyik felgyorsulva egyre inkább előreviszi a fogyatékosok minőségi versenysportját. Ennek okán már ott tartunk, hogy lasszóval kell fogni egy rendező országot. Milyen érdekes, hogy itt is működik a kettős mérce, tehát magyar pályázóval fél évig szinte szóba sem álltak, ezért volt az időkorlát, ami miatt teljesen joggal velünk egyeztetve a Magyar Paralimpiai Bizottság visszalépett. Ennek az egyik oka az volt, hogy mi 700 euró nevezési díjat akartunk kérni, ennek ellenére megkapta a bulgár szövetség a rendezési jogot, aki pedig kérhet 1000 eurót, tehát nagyon érdekes.

Mindent megteszünk azért hazai szinten, hogy ezek a dolgok rendeződjenek. Nemzetközi szint pedig nyilvánvalóan az MPB és a Magyar Hallássérült Sportszövetség szintje, de abszolút. amit elnök úr kérdezett, hogy miért van ennyi világbajnoki-rendszer, ezt biztos, hogy kezelni kell, és amit mondott, hogy a paralimpia mellett a speciális olimpiának van létjogosultsága hosszú távon nagy nemzetközi szinten, és az összes többi versenyrendszernek pedig világbajnoki szintre kell visszamennie, mert kezelhetetlen, kevés néző van, kevés támogató van, és egész egyszerűen az emberek nem tudják hova tenni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm, és jó, hogy nem én mondtam el, ugyanezt szerettem volna elmondani. Hogyha ez ilyen szervezetlen, ennyire amatőr, akkor ez csak megbukhat. Ennek utána komoly presztízsvesztesége lesz az egész mozgalom számára. Nekünk arra kell törekedni, hogy a sajátunk normálisan működjön, és ha a lelkünk rendben van itthon, akkor majd kifele, ha időszerű, akkor álljunk helyt, de ne mindenáron, azt gondolom.

Úgyhogy köszönöm államtitkár úr, igazgató úr és elnök úr, mert szerintem rendben volt. *(Jelzésre:)* Tapolczai úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen, csak pár kiegészítést szeretnék tenni. Szalay elnök úr is említette, hogy nem értette teljesen, hogy mire gondoltam a váltással kapcsolatban.

Szekeres államtitkár úr pedig megerősített, egyetértek abban vele, hogy idejétmúlt a siketlimpiai bizottság struktúrája. Tudomásul kell venni, hogy a siketek sportja, ha szabad így fogalmazni, ez nem egy látványsport. Ha szabad így fogalmazni. Nem tudunk olyan figyelmet felkelteni magunk iránt, mint a többi fogyatékosággal élő sportolók, a többi sportoló.

Nagyon csúnya, amit mondani fogok, de az átlagember számára könnyebb a figyelmét fölkelteni, szájalmat generálni, vagy nagyobb csodálkozást ébreszteni annak, akinek végtaghánya van, értelmi fogyatékoságú. A siket sportolón nem látszik, tehát testileg épnek tűnik.

A másik ok pedig a támogatottság nagyon alacsony mértéke a média részéről is, az állami támogatás összege is, a szponzori támogatások is. Tehát énszerintem a siketsport van a legnehezebb helyzetben, ezért is sajnálom, hogy '89-ben nem sikerült bezállni abba közös hajóba.

Nagyon remélem, hogy az elmúlt évek eseményei, az elmaradt téli siketlimpia, a kapkodva szervezett nyári siketlimpia ráébresztik a nemzetközi szervezetet arra, hogy itt van az ideje a váltásnak, és új nemzetközi rendszert megalakítani.

Egy megjegyzést Gódor elnök úr felé szeretnék tenni. Említette a kommunikációs nehézségeket. Azért nagyon vigyázzunk ezzel a fogalommal, mert a siketek részéről nincs kommunikációs probléma, ha van tolmács, akkor szerintem inkább a kapcsolattartás nehézségével van, nem azonnal válaszolnak, nem azonnal reagálnak, esetleg nem olyan nyitottak, egy kicsit zárkózottabbak. De kommunikációs nehézség, ha tolmács van, akkor az nincs.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Igaz, ez félreértés, természetesen ez nem kommunikációs nehézség, hanem ez egy gyakorlati probléma. Elnézést, Tapolczai képviselő úr, nem erről volt szó, tehát kommunikálni kiválóan kommunikálnak a siketek is.

Jó, van-e még hozzáfűznivaló? (*Nincs jelzés.*) Ha nincs, akkor én azt javasolnám, és nem tudom, hogy Tapolczai képviselő úr, elnök úr mit szól hozzá, hogy mi van akkor, ha mi innen a nemzetközi szövetségnek írunk egy nagyon finom bíráló levelet, vagy legalább is figyelemfelhívó levelet, hogy látjuk a problémákat és kérjük esetleg, hogy mondják el, miben segíthetünk nekik. És ebben a sportbizottság, azt gondolom, a paralimpiai bizottság is partner, csak ennek a megfogalmazása kell, hogy nagyon-nagyon finom és normális legyen, nehogy fölborítsunk valami olyat, amit nem kéne. (*Jelzésre:*) Gömöri elnök úr.

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Köszönöm szépen a gondolatot és a javaslatot. Hadd lépjek egy kicsit túl ezen a levélváltáson. És ez a javaslat engem arra ösztönzött, hogyha már volt arra erőnk, hogy egy siketlimpiai rendezési pályázatot nyújtsunk be, akkor legfeljebb gondoljuk át, és a bizottság támogatásával pályázzuk meg a konferenciának a megrendezését, a kongresszust. Ez 2014-ben lesz várható, és ott viszont mint rendező országnak olyan javaslatvételi lehetőségei is vannak napirendi pont kapcsán, amikor ezt ki lehet bontani. Az előbb elhangzott a sportturizmus, úgy gondolom, magának a sportnak ezt a területét újabb lehetőségekhez tudjuk emelni, úgyhogy hadd kérjem, hogy elnök úr, ebbe az irányba kezdjünk el gondolkodni, és akkor ezt a javaslatot mint egy pályázati felhívást értelmezzük, és ebben lépünk.

Köszönöm.

ELNÖK: Gondolom, a bizottság is egyetért abban, hogy akkor támogatjuk ezt a gondolatot, ha kell hozzá bármiféle előzetes anyag, amit támogató levél formában vagy valamiben kell, hogy mellérajunk, akkor megteesszük. Legyen így, pályázzuk akkor meg 2014-ben, és akkor valóban lesz hivatalos fórum arra, hogy bármit el tudjunk mondani.

Jó, köszönöm. Akkor emiatt a javaslat miatt, aki egyetért ezzel a javaslattal, és elfogadja a beszámolót, az emelje föl a kezét, legyen szíves. (*Szavazás.*) Elfogadtuk, köszönjük szépen.

Köszönjük elnök urak, államtitkár úr.

Beszámoló a magyar paralimpiai csapat 2012. évi londoni paralimpiai szerepléséről

A következő napirend szintén a fogyatékos sporttal foglalkozik, a paralimpiai beszámoló, a londoni paralimpia beszámolója a következő napirendi pontunk. Elnök úrnak átadom a szót, Szekeres államtitkár úr pedig üljön át velem szembe, és akkor könnyebb a kommunikáció.

Gömöri Zsolt szóbeli tájékoztatója

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): (*Kivetítőt használ tájékoztatója megtartásához.*) Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság!

Köszönöm ismét, hogy beszámolhatok a Magyar Paralimpiai Bizottság paralimpiai szerepléséről. Egy elég tartalmas információs anyagot küldtünk ki, és ennek ellenére engedjék meg, hogy egy 10-15 percben összefoglaljam, és tájékoztatást adjak a paralimpiáról, a londoni eseményről. Hadd kezdjem a prezentációm azzal, hogy egy filmet szeretnék bemutatni. Ez összefoglalja, hogy honnét indultunk, és hova jutottunk. (*Videófilm vetítése.*) Szeretném felhívni a figyelmet a sporteszközökre, lelátókra, természetesen a képen látható sportolókra.

A képek után hadd adjak akkor néhány információt. A résztvevő országok, 166 ország vett részt, tehát egy folyamatosan, dinamikusan fejlődő sportrendszerrel beszélünk. Az éremtáblázatban 2 aranyérem, 6 ezüst, 6 bronz, 14 éremmel zártuk. Kiemelten Kína nyerte az események éremtáblázatát, és Nagy-Britannia pedig szintén egy előkelő helyen végzett. Néhány közérdekű adattal hadd szolgáljak, hogy mekkora volumenű eseményről tudunk

beszélni, ezt mondjuk a CNN 4-es csatorna 15 órában közvetítette, összesen 758 élőóra adás volt. Nem feladatom összehasonlítani a magyar közvetítés és megjelenés lehetőségeit. Jóval szolidabbak voltunk, viszont el kell mondanom, hogy először volt arra lehetőség, hogy napi beszámolás volt, sőt volt olyan úszófutam, ami élő egyenesben volt közvetített, és két éremért is szurkolhattunk, Sós Tamás és Tóth Tamás személyében.

2,7 millió jegyet adtak el a játékokra, tehát azt kell mondanom, hogy bár a mi szempontunkból nem látványsport de mégiscsak érdeklődés szempontjából 2,7 millióan vásároltak és fizettek nem alacsony árat a jegyekért. 4294 sportoló vett részt, és egy hozzávetőleges adat, amit szerintem fontos tudnunk, 503 aranyérmet osztottak ki. Ez a megítélésben akár a jutalmazásnál is egy szempontrendszer lehet. 122 versenyszámban 251 új világcsúcs jelent meg, és 421 paralimpiai csúcs, ami mutatja, hogy olyan sportszakmai háttér, sporttudományi háttér, sportegészségügyi háttér van a felkészülés mögött, amivel nekünk versenyt kell tartani, hiszen 4 évhez képest 251 világcsúcs. Teszem azt hozzá, hogy Johnny Weissmüller nem lett volna dobogós gyorsúszásban a 100 méteres pillangóban.

A paralimpiára 6500 tudósító érkezett, ami szintén egy hihetetlen médiafigyelmet mutatott be. 1250 doppingellenőrzés történt. Magyar sportolókon is a játékok előtt rendszeresen doppingvizsgálaton több mint 90 vizsgálatot hajtottak végre, tehát sportolónként a 3 szűrés megtörtént. Kint a paralimpián is voltak sportolók, akiket érintett a doppingellenőrzés, és örömmel számolok be, hogy nem volt doppingügyünk.

Önkéntesek: 70 ezer fő önkéntesről kaptunk adatot. Magyarország a 38. helyen zárt, Pekingben 49-iek voltunk, és európai országok közt a 20. helyen végeztünk. Beszámolóim tartalmazza az utazással kapcsolatos információt. Falu-, csapatiroda, edzéslehetőségeket, egészségügyi önkéntesek, sportági értékeléseket, erre most a prezentációban nem fogok kitérni.

Csak röviden néhány szóban a sportágakról kell, hogy említést tegyek, hiszen ezzel tudom bemutatni a jelenlegi helyzetünket is. Maga az úszás hozott annyi eredményt, mint az összes többi sportágunk. Az edzőtáborozás jelentőségét az eredmények megmutatták. Első olyan felkészülési ciklus volt, ahol az utolsó évben központi edzéseket tudtunk szervezni, magas égővi, meleg égővi, tehát az úszósövetség által is a gyakorlatban használt sportági felkészülési programokat igyekeztük megtartani. Itt azért zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy volt olyan, hogy edzőtáborra úgy utazott ki a csapat, hogy még nem érkezett meg az állami támogatás, és ez egy 14 milliós meleg égővi edzőtábor volt, amire személyes garanciát kellett, hogy vállaljak, és a 24. órában kaptuk meg azt a pénzt, de nem lehetett borítani a felkészülési programot. A sportolók és a szakvezetés meghálálta ezt a fajta kockázatot, hiszen aranyérmeket, ezüstérmeket hoztak. A vb-részvétel meghatározza a csapat összetételét, illetve önmagát a kvalifikációt. Hadd mondjam azt, hogy egy stratégiai sportágról van szó, ahogy elvárás, hogy mindenki tudjon úszni, ugyanúgy célszerű minden fogyatékkal élő vagy minden fogyatékos sportoló személy is tudjon úszni. Ugyanakkor több mint 100 aranyérmet osztanak ki ebben a sportágban, tehát ezen a területen könnyedén, megfelelő figyelemmel és odaadással jelentős előrelépést tudnánk produkálni. Az előrelépés a műhelyek támogatásán, az egyesületi munkának a megerősítésén múlik.

Az asztalitenisz hihetetlen mód előrelépett főleg annak köszönhetően, hogy az értelmi fogyatékosok visszakerültek a rendszerbe. Pálos Péter aranyérme megmutatta, hogy egy igazi sportteljesítmény van mögötte. Kevés sajnós a sportolóink rutinja, itt elsősorban a nemzetközi versenyeztetés és edzőtáborok hiánya.

A vívás tradicionális siker, magyar sportág, az olimpián is aranyérmet hozott, itt sajnós az aranyérem elmaradt, de az érmek számát tekintve jelentősen túlléptük a pekingit. Ennek a dicsfényében nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy nagyon problémás a jövőkép, hiszen gyenge a hazai versenyrendszer, a sportolók mentális felkészülésében hiba van. Ugyanakkor lehet tudni, hogy a vívás az egy taktikai pszichés sportág, az idegrendszer állapotának kezelése meghatározza az eredményt. Szintén a műhelytámogatások lehetősége hozhat egy áttörést.

Atlétika. Pekingben nem volt kinn atlétikánk, szintén egy stratégiai sportágról beszélhetünk. Közel 200 aranyérmét osztanak ki. Az értelmi fogyatékosok visszakerülésével érmes sportolóink vannak, ugyanakkor mozgássérült dobóatléta is került ki, új dimenziókat tud nyitni ez a sportág is, ennek fejlesztése.

A judo, a kvalifikációs folyamat során sérülésekkel, viszonylag teljesítette, illetve a maga érmével is teljesítette is az elvárásokat, viszont szomorú kép az, hogy annak ellenére, hogy látássérült sportban ez egy alapsportág lehetne, nincs hazai versenyrendszer, a judo szövetséggel indult párbeszéd lehetőséget tud nyitni egy áttörésre.

Az erőemelés az a legdinamikusabban fejlődő sportág, 10-15 kilót fejlődnek ciklusonként a sportolók. Azt is mondhatom, hogy doppingérzékeny sportág, ezért nagyon óvatosak vagyunk vele, viszont a táplálékkiegészítés jelentősége elkerülhetetlen. Az a fehérjebevitel, ami a csirkemellhúsból eredményezhető, az kevés már ebben a sportágban. Itt is a sporttudományi háttér nagyon fontos, a sportolóink 5-6 kilós fejlődése a nemzetközi szinttől folyamatos lemaradást fog eredményezni.

A lövészet várakozáson alul teljesített, a körülmények jók voltak, jó felkészülést tudtunk biztosítani, sajnos a versenyhiány megjelenik itt, hiszen ez a lövészetnél is az idegek sportága, és nagyon költségigényes sportág, a speciális eszközei, a fegyverviselés, fegyverengedélyezés egy újabb nehézséget hordoz. Több van ebben a sportágban, mint amit most mutattak.

A tenisz abszolút egy olyan látványsportág, ami a mi esetünkben is elég népszerű, ennek ellenére a felkészülés hiányos volt, és hiányzik a hazai versenyrendszer. Egy sportolóval vettünk részt, azt kell mondanom, hogy egy fecske nem csinál nyarat, tehát ebből nem fogunk tudni építeni annak ellenére, hogy nagyobb lehetőségei vannak.

Az evezés új sportágként Pekingben jelent meg. Eszközigenye rendkívül problémás volt, a sportági szakszövetséggel való kapcsolattartással tudtuk ezeket a feladatokat megoldani. A sportág jelenlegi helyzetéhez képest az eredménye megfelelő volt.

Általános szakmai értékelés azért is fontos, hiszen nemcsak arról van szó, hogy tájékoztatást szeretnénk adni, hanem jövőbe nézünk, most már Rióra gondolunk, hiszen ebből a tanulságból tudunk előre építeni. Megállapítható, hogy kevés a versenylehetőség, a versenyrutin visszaköszönt a sportolóknál. Mentális felkészülés hiányos, elégtelenek a hazai versenyrendszerek, ez érzékelhető az egész fogyatékos sportban. Az edzők körülményei katasztrofálisak, nem a szakmai tudás, hanem maga a mindennapi munkához való elhivatottság és annak megbecsülése az, ami hiányzik. Sportolók egzisztenciális kérdése szintén megoldatlan. 8 évvel ezelőtti Gerevich-ösztöndíj általában 27500 forint, ami szánalmas. A sportolók rendszeresen panaszkodtak, hogy hónap végén már megélhetési problémájuk volt.

Az edzőpartnerek hiánya a felkészülés során jellemző volt. A sportegészségügyi, sporttudományi háttér hiányzik, szükségesnek tartjuk, és jövőre szeretnénk egy sportorvos konferenciát szervezni, ami rámutat ezeknek a területeknek a lehetőségeire. A felszerelés hiányossága és speciális mivolta, ami a gyengeségünk. Az egyesületi rendszer az elmúlt évi ciklusban meggyengült, és azt megelőzően pedig szinte leépítésre kerültek. Plusz feladatot jelent ez az egyesületeknek, amelyek romokban vannak, nem nagyon tudják felvállalni.

Nagyon fontos lenne az, hogy egy folyamatos sportirányítás legyen, ami az elmúlt 4-5 évben azért elég mozgékony volt. Én magam 5 éve vagyok a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöki pozíciójában, ez alatt 5 államtitkárral tárgyaltam. A Magyar Olimpiai Bizottsághoz való átrendezésünk új dimenziókat nyit, de hát ott is folyamatos személyi változások, azt kell mondanom, hogy mindenkit újra képbe kell hozni, mire tájékozottá válik, akkor már kezdhethetjük előlről az egész párbeszédet.

Az MPB működési támogatását szeretném bemutatni, hogy hova jutottunk el 2004-től. Ez kimondottan az adminisztratív működés, ami a feladatok elvégzésére irányult. Pekingre 5 munkatársam segítette és készítette elő a csapat részvételét. Úgy gondoltuk, hogy Európában könnyebb feladatunk lesz. 3 munkatárs volt az, aki elhivatottan szervezte a paralimpiai részvételt, meg kell mondanom, hogy belefeszültek a feladatba. A 2012-es működési

költségvetésünk azért ugrott meg ilyen mértékben, a FONESZ megszűnésével olyan plusz feladatok csatlakoztak hozzánk, ami indokolta, és a FONESZ működését kaptuk meg.

Néhány összehasonlítás, hogy ebben a ciklusban a működésre mennyit kaptunk, mit használtunk fel, és mi lett volna a tényleges igény. Hadd mondjak egy kiugrót, 2011, ami mondjuk a paralimpiát megelőző év, a kvalifikációs versenyek dömpingje 18 millió volt az irodai működés támogatás. 29 milliót sikerült elköltenünk, és 43 millió lett volna a tényleges igény. 2012-ben a paralimpia évében 41 millió forintot kaptunk a többletfeladatokhoz, 48 millió az, ami körülbelül van, és ezzel szemben 65 millió lenne.

A Magyar Paralimpiai Bizottságnak az elmúlt négy évben nem sikerült főtitkári státuszt kezelnie, hiszen nem volt hozzá megfelelő forrás. A műhelytámogatás 2006-ig benne volt a rendszerben, ez szerény 13,5 millió forint, bár ez az egyesületek életét és felkészülését segítette, 2007-től eltűnt. Azért nem hoztam 2012-ig, mert ezeket a feladatokat a Magyar Paralimpiai Bizottság saját erőből tudta megoldani 1-2 millió forintos támogatási keret erejéig.

A sportszakmai feladatok 2005-től hogy alakult, hiszen több évet kellett górcső alá vennünk, hogy a felkészülési programokat is átnézzük. Volt itt 55 milliós mélyrepülés pontosan Peking évében. Dinamikus fejlődés elindult 2010-2012-ben. Itt szintén ez a 218, az egyéb sportszakmai, hallássérült sportról az előbb beszéltünk, hozzánk került, a diáksportra szeretnénk nagyobb figyelmet összpontosítani, tehát stratégiai irányvonalakhoz van ez a támogatás.

Hogy alakult a támogatás, a kiadás és a szükséglet. Itt megközelítőleg azonos, de 2010-ben azért 77 millió forint volt a támogatás, és 191-re lett volna szükség, ezzel szemben 122-t tudtunk költeni. Felhívnam a figyelmet, hogy ez a világbajnokságok éve, van olyan sportág, mint az úszás, hogy két évente van világbajnokság, ami meghatározza a kvalifikációt. Vagy a világbajnokságok, a kerekesszékes világbajnokságok, illetve a hallássérültek világbajnokságai.

2012-ben 218 millió forintot kaptunk, költöttünk 250 milliót, és a tényleges igény 286 millió lett volna. A feladatok, amiket meg kell oldanunk egy eredményesebb szereplés érdekében: kiszámítható, tervezhető, ellenőrizhető sportfinanszírozás és rendszerműködtetés, állami támogatással megvalósult szakmai programok. Azt kell mondanom, hogy a szakállamtitkársággal is napi kapcsolatban vagyunk. Elindult egy párbeszéd a bizottság elnökével is, tehát igyekszünk olyan szakmai programokat, amit a sportági szakszövetségekkel összehangolva, hiszen jelen pillanatban a Magyar Paralimpiai Bizottságnak 14 országos sportági szakszövetség a tagja, várható, már egyeztetések vannak, az úszószövetség fog belépni a Magyar Paralimpiai Bizottság tagjai közé, illetve a judo, valószínűleg még ebben az évben megkezdik a megkeresésüket.

A műhelytámogatások visszaállítása szintén, sportlétesítmények fejlesztése elhangzott, a tornatermek hiánya. Nagyon fontos az akadálymentesített létesítmények, ahol többfunkciós fejlesztéseket vagy programokat lehetne elvégezni.

Az edzők munkájának elismerése: itt elsősorban áttörést lehetne elérni a Gerevich-ösztöndíj átgondolásával. Sporttudományi háttér bevonása, sportegészségügy, biomechanika, ezek mind-mind hiányoznak a rendszerünkben. Sportdiplomácia javítását nem szeretném ecsetelni, hiszen az előbb a hallássérültek kapcsán is volt erről szó, és a társadalmi kommunikáció erősítése, ebbe úgy gondolom, hogy jelentős előrelépést tettünk, ezt fejlesztenünk kell.

Beszélnem kell a paralimpiai jutalmazásról. '92-ben Barcelonában tárgyi jutalom volt, Atlantában pénzjutalom, egy aranyérem 650 ezer forintot jelentett. 2000 Sidney, az olimpiai jutalom 15 százaléka, Athénban politikai döntés hatására 100 százalékra emelték a játékok, tehát az athéni paralimpiai játékok ideje alatt ugyanarra emelve a jutalom. Az aranyérem 10 millió forintot jelentett. Összesen 288,7 millió forintba került a jutalmazás, és az első 6 helyezett kapott pénzjutalmat. Pekingben az olimpiai jutalom 100 százaléka, 20 millió forintot ért az aranyérem, 485 millió, majdnem 486 millió forint, és az első 8 helyezés lett elismerve. Itt a pekingi beszámolás kapcsán felhívtam akkor már a bizottság, több fórumnak is a figyelmét, hogy ez a jutalmazási összeg kétszerese volt a sportági feladataink négyéves

támogatásának. London, eltérés jelentkezett, ez a Magyar Paralimpiai Bizottság kezdeményezésében több fórumon való egyeztetésnek az eredményeképpen született ez a döntés. 23 millió forint volt az aranyérem, és a többi pontszerző hely a pekingivel azonos. 588,8 millió forintot kaptak 1-8-ig a sportolók, illetve a felkészülésben résztvevő szakemberek.

A szakmai négyéves keret összehasonlításában 531,4 millió forint volt a négyéves szakmai keretünk, és a jutalmazás még így is több annak ellenére, hogy ez azért most már kezd kisimulni, 588 egész, majdnem 589 millió forint.

Az előző képek arról szóltak, hogy honnét jutottunk el, most egy nagyon röviden szeretném bemutatni, és egy kis ízelítőt adni, hogy mi volt Londonban, úgyhogy engedjék meg, hogy a prezentációmát egy filmmel fejezzem be. (*Videofilm vetítése.*)

Köszönjük szépen azt a támogatást, amivel az elmúlt évek során a Magyar Paralimpiai Bizottság munkáját segítették, és ennek eredményeként kijuthattunk, és ezeket az érmekeket begyűjthettük, úgyhogy köszönöm a bizottság eddigi munkáját, és a mostani figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szekeres államtitkár úr.

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság!

Először is szeretnék gratulálni Gömöri Zsolt úrnak és az egész magyar paralimpiai mozgalomnak a csodálatos eredményekért. Másrészt pedig örvendetes volt látni azokat a számadatokat, amik azt mutatják, hogy a Magyar Kormány nemcsak arról beszél, hogy a sport kiemelt ágazat, hanem meg is teszi, hiszen azok a lázgörbék, amik örvendetesesen emelkedtek a 2011-12-es esztendőben mint támogatások, azt a csodát eredményezték, amit Londonban mind az olimpián, mind a paralimpián láthattunk.

Az, hogy minden támogatást sikerült megadni, az egy nagyon jó dolog, és elnök úr jelezte, hogy volt olyan, hogy csak az utolsó pillanatban érkezett meg a támogatás. Azért hál' istennek mégis megérkezett. Számtalan feladatot vázolt elnök úr, és azt tudom mondani, hogy ezekben a feladatokban, ezeknek a megvalósításában az államtitkárság továbbra is partner lesz. Nyilvánvalóan, én úgy gondolom, nem lehet más a cél, hiszen ha megnézzük, hogy ugyanazokban a sportágakban vagyunk jók a paralimpián, mint az olimpián, ezekben az új, tao-támogatás mellé odaállított sportági támogatásokban a paralimpiai sportágak és a többi fogyatékos sport támogatása, fejlesztése is megjelenjen.

Jutalmazási rendszer javaslatot jelen pillanatban is készíti a MOB. Ott a fogyatékos tagozatnak meglesz a lehetősége, hogy elmondja az elképzeléseit ezzel kapcsolatban. Illetve azt szeretném jelezni, hogy a Gerevich-ösztöndíj észrevételt, amit elnök úr már több alkalommal is megtett, hogy azt rendezni kell, azt mi is jeleztük a Magyar Olimpiai Bizottság felé, és személyes lépést is tettem ezzel kapcsolatban Szabó Bence főtitkár úr felé.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Kérdések, vélemények? (*Jelzésre:*) Gergely.

Kérdés, észrevétel a bizottság részéről

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én is megragadom az alkalmat, hogy a bizottsági ülésen is gratuláljak a paralimpián elért eredményekhez.

Köszönöm ezt a nagyon szép beszámolót, amely adatokkal volt alátámasztva. Nekem különösen tetszett, hogy a londoni szervezők külön kiemelt figyelmet fordítottak a tudatformálásra is. Nagyon sok diák ment el a sporteseményekre, és 2,7 millió jegyet sikerült eladni. Ez önmagában egy nagyon pozitív hozama a paralimpiának.

És mint sikert, külön kiemelném, hogy a megnyitó ünnepségen a Himnuszt jelnyelven is előadták, tehát ez is egy tudatformáló eszköz ez alkalommal is. A paralimpián belül is sikerült felhívni a figyelmet a hallássérültek világára, és a jelnyelvre, ez csak egy kis megjegyzés volt.

Lenne egy kérdésem, hogy többször is felmerült a hazai versenyrendszer gyengesége. A kérdésem az lenne, hogy elsősorban anyagi okok miatt, vagy a létszámok miatt van, hogy kevés a versenyző, vagy anyagi okai vannak ennek, hogy nem sikerül a hazai versenyrendszert kiépíteni.

A pozitív fejlemény, ahogy államtitkár úr is említette, a támogatások szükségletekhez képest arányos átalakítása. És nagyon remélem, hogy ez az új finanszírozási rendszer optimizmusra adhat okot, hogy az elkövetkezendő 4 évben nem lesznek ilyen finanszírozási problémák, és a 2016-os paralimpiára már sikerül rendben felkészülni.

A jutalmazással kapcsolatban én is szeretnék hangot adni annak, hogy valóban nagyon aránytalan a támogatás és a jutalmazás mértéke. Egy példa, ami nemcsak a paralimpiával kapcsolatban mondható el, ez általában a jutalmazási rendszerre: 2009-es siketlimpia után az akkori minisztérium ajándékszatyrokka és golyóstollakkal szúrta ki az aranyérmes vízilabdázók szemét. Ez a többi világjátékra ugyanúgy vonatkozik, hogy ilyen többet azért ne fordulhasson elő. Bármilyen formában, de meg kell becsülni bármelyik fogyatékos sportoló teljesítményét. Én nagyon remélem, hogy az ösztöndíjrendszert sikerül visszaállítani a jutalmazáshoz arányosan, és további jó munkát kívánok.

ELNÖK: Köszönjük. Más kérdés, hozzáfűznivaló? *(Nincs jelzés.)* Elnök úr.

Gömöri Zsolt reagálása

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Köszönöm szépen. Akkor ezek szerint mélyreható és részletes beszámolót tudtam adni. Egy kérdés merült fel, a hazai versenyrendszer. Ezzel kapcsolatban hadd tájékoztassam a bizottságot, egyrészt hogy ez összetettebb probléma. Nemcsak forrászegény a közeg, hanem szervezeti struktúrájában is meg kell újulnia, de természetesen hogyha több forrás és támogatás áll rendelkezésre, akkor támogatja és mozgatja a hazai versenyrendszer szervezését. De itt a személyi feltétel és a szakmai programok is hiányoznak, illetve vannak még olyan küszöbök, amelyeket át kell lépni. Mire gondolok? Van olyan sportágunk, ahol azért szűk a sportolói létszám, a keresztmetszet, mert akkor a belföldi hazai rivalizáció nem annyira jelenik meg. Tehát adott sportágban, adott támogatott keret tulajdonképpen annak az edzőnek lehet, aki éppen ezzel foglalkozik. Ezért is megyünk a sportági szakszövetségek felé, ezeket a sportszakmai programokat igyekszünk szakmailag velük összehangolni, és a megfelelő forrást a megfelelő dinamikus fejlődés érdekében szeretnénk felhasználni.

ELNÖK: Van esetleg más? *(Nincs jelzés.)* Én akkor a végén szintén hadd gratuláljak, mert azt gondolom, hogyha van valami, ami a paralimpia értéke és eredménye, hogy bemutatja azt, hogy akarattal, szorgalommal, csapatban annyi mindent lehet elérni, az ember föl nem fogja, el nem képzei. Főleg olyan embereknél is, akik ilyen-olyan, sőt nagyon komoly problémákkal küszködnek. Nyilván ez üzenet, hogy nyilván ebben az országban élnek nem kevesen azok, akiknek fogyatékoságuk van, és ők ugyanúgy velünk vannak, velünk élnek.

Elnök úr mondta, hogy elkezdünk beszélgetést, egyeztetést. Az egyeztetésnek az az alapja és célja, amire célzott elnök úr is, hogy hogyan lehet az egész fogyatékos struktúrát úgy kezelni, ami gyakorlatilag mindenről szól. Nekem szent meggyőződése, hogy a paralimpia ennek a csúcsa, és ugyanúgy, mint az épek sportjában, hogyha a szabadidősportot és a diáksportot, a fogyatékosok szabadidő- és diáksportját nem fogjuk tudni sokkal szervezettebben forrással is kiegészítve kezelni, akkor a paralimpia nem lesz egyéb, mint egy kirakat. És az jön majd elő, ami az értékelésben tizenegykét pontban előjött, hogy kevés a pénz, az edzők megint csak kevesen vannak, nincsen stratégia hozzá, igazából mit lehet velük kezdeni. A létesítmények helyzete borzasztó, az alap működési támogatás gyakorlatilag nulla. Azt gondolom, hogy ha csak paralimpiában tudjuk mérni a fogyatékoságot, túlzok természetesen, akkor ez komoly probléma. Nem tudom a számot, illetve amit én tudok, lehet,

hogy nem jó. Lehet, hogy elnök úr pontosan tudja, hogy mennyi is a fogyatékosok száma Magyarországon, és mennyi a paralimpikonok száma? Mennyi a diák fogyatékosok száma?

Valahol én egy olyan javaslatot tennék, ami arról szól, hogy nézzük meg, hogy hogyan lehet, én a legelején mondtam, a piramist az aljára állítani. Hogyan lehet azt megtenni, hogy megfelelő erővel foglalkozzunk a nagy tömegű fogyatékosokkal, akikből sajnos nem kevés van az országban, és abból hogyan tudunk eljutni a csúcsára akár a paralimpiára, akár a speciális olimpiára, akár a siketlimpiára. De ne fordítva. Most azt látom, temérdek pénz belemegy a paralimpiába, nagyon kevés pénz megy a fogyatékosok sportjára. Nagyon büszkék vagyunk a paralimpikonokra, az aranyérmekre és az eredményekre, de hogy lent pontosan mi történik, persze biztos tudják elnök úrék, de valahol egy kicsit elsikkad.

Nekem azért bajom az, hogy paralimpiai bizottság az, aki az egész fogyatékos rendszerrel foglalkozik. A beszélgetésünkre utalva, a megyei sportigazgatások felállításánál erősödjön bent a fogyatékos szervezetek szerepe. Eljutottunk oda, és nem bántani akarom elnök urat, meg a fogyatékos rendszert, hanem csak azt szeretném, hogyha rendszerként kezelnék. Azt látnánk, hogy a paralimpia egy húzó része, a paralimpia egy példa, a paralimpia legyen egy marketing eszköz, és legyen egy olyan mágnes, ami miatt érdemes akár a fogyatékosoknak is magas szinten sportolni, csak ne felejtjük el azt a tömeget, ami bent van.

Én azt gondolom, hogy ezen a mai napon is azért kell erről beszélni, mert szerintem elnök úr nekem bemutatta, hogy körülbelül hogy áll ez a rendszer finanszírozásában, szakmaiságában és mindenféle tevékenységi körében. Én pedig azt szeretném erre mondani, hogy tényleg beszéljünk tovább arról, hogy hogyan lehet visszállítani a piramist a talpára. A magyar sportnál is az a legnagyobb gond egyébként, hogy a magyar sportban sem a széles bázisok kapják a legtöbb lehetőséget, hanem mindig a csúcsa, a teteje. Igyekszünk majd visszafordítani azt a részt is. *(Jelzésre:)* Elnök úr.

GÖMÖRI ZSOLT (Magyar Paralimpiai Bizottság): Köszönöm a véleményt, akkor a kérdésre: Magyarország lakosságának 9-10 százaléka fogyatékkal él, most már én is odatartozok, de még nem annyira súlyos.

Azt kell mondanom, hogy a sport irányában akit meg lehetne szólítani, az 400 ezer ember. Jelen pillanatban nincs 40 ezer ember, tehát egy százalékát tudjuk megszólítani. Ha a Magyar Paralimpiai Bizottság tevékenységét vesszük, akkor mi a ciklus elején 103 sportolóval kötöttünk szerződést, 33 sportoló jutott ki. A mi szakmai irányításunk vagy területünk körülbelül 6 ezer sportoló, és nagyon vastagon mértem, amikor azt mondtam, hogy 6 ezer sportolóról tudunk esetleg számot adni. Pontos felmérés nincsen.

Ugyanakkor azt is lehet mondani, hogy körülbelül 30 ezer lehetne az a szabadidő- és diáksport résztvevő, és 4200 esemény, ami be volt tervezve tavalyi évben és ebben az évben. Azt azért zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy a Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány megszűnésével megszűnt a fogyatékos sport szabadidő pályázati rendszere, tehát kivonult ez a fajta sportfinanszírozás a fogyatékos sportból. Ez nem egy jelentős összeg volt eddig, és 30 millió forint most már nincsen. Másik nehézség az, hogy ez a terület az elmúlt 8-10 évben ki lett véreztetve, úgyhogy nincsenek tartalékok, tehát ha szabadidő- és diáksportról beszélünk, nincsen olyan, ami előfinanszírozással programot tudna megvalósítani. Éppen ezért a mostani pályázati rendszerben a területen működők nem tudnak részt venni.

Az, hogy ki irányítja a fogyatékos sportot, ez nevesítve, úgy gondolom, hogy részletkérdés, inkább az, hogy sportszakmai koncepció hogy áll össze. Hogy ezt most paralimpiai bizottságnak nevezik vagy Magyar Olimpiai Bizottságnak, nem ez a meghatározó. Az, hogy felismerje az a terület, hogy az utánpótlás és a jövő a szabadidőben és a diáksportban rejlik. Valóban 33 sportoló nem tudja, legfeljebb csak szűk keresztmetszetében reprezentálni a magyar fogyatékos sport teljes egészét. Ezért is feladatunk, és az elmúlt másfél évben ebbe az irányba tettünk lépéseket, hogy a diák- és szabadidősportot erősítsük meg, új dimenziókat nyissunk meg neki, tehát ebből fogunk tudni meríteni. Az, hogy temérdek pénz van az MPB-nél, hát köszönöm ezt a megjegyzést, nem azt mondom, hogy temérdek pénz, hanem forráshiány. Temérdek pénz hiányzik a többiektől. A Magyar Paralimpiai Bizottság az

elmúlt 5 évben tudta bemutatni azt, ami alapján látszott az a fejlődési görbe akár a támogatásban, de mégis mondhatom, hogy körülbelül 70-80 százaléka a temérdek pénz, ami igazi, megalapozott sportszakmai munkát tudna szorgalmazni. A terület elsorvadt, az előző Orbán-kormány ideje alatt, amikor szakállamtitkárság irányította a fogyatékos sportot, akkor egymilliárd forint volt a rendszerben. Létrehoztak egy köztestületet, majd még egyet, és ebből 500 millió akadálymentesítésre, 500 millió sportszakmai feladatokra. Most 2012-ben nincs a rendszerben 400 millió. Nem az a baj, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság közel 280, azaz azt mondom, hogy megközelítettük az egymillió eurót szemben a nemzetközi tendenciával, ez körülbelül az átlag 10 százaléka a nemzetközi szintnek, hanem az a baj, hogy a többi terület el van sorvadva. Nem a Magyar Paralimpiai Bizottság támogatása kéne, hanem hogy egy olyan koncepciót tudjunk képviselni, aminek egyik lehetősége és áttörése lehet az a most bejelentett kormányzati vagy miniszterelnöki segítségnyújtás, hogy bizonyos sportágak 10-15 milliárdos forráshoz jutnak. Ha arról tudunk beszélni, hogy a sportágfejlesztésnek része és része kell, hogy legyen a fogyatékos sport azon területe, amivel a szakszövetség foglalkozik, akkor új dimenziókat, és akkor helyére fog kerülni mind a megyei szervezeti rendszer, mind a diák-, mind a szabadidősport, és a Magyar Paralimpiai Bizottság viszont tényleg zászlóvivője tud lenni ennek a folyamatnak.

Köszönöm.

ELNÖK: Egyetértek, ezt a néhány mondatot jó, hogy elmondta itt a bizottsági ülésen Gömöri úr, mert abban egyetértünk, hogy a szabadidősport, diáksport, az egyesületek, szakszövetségek hozzájárulása, felelősségvállalása, és a tetején ott van a paralimpiai eredményesség és, dolgozunk ezen, hogy így legyen. Azt gondolom, hogy partnerek voltunk eddig is. Legyen hozzá egy stratégia, nyilván közösen kell elkészítenünk, hogy milyen irányt kell vennünk. A források pedig valóban, és én a Wesselényivel nem is gondoltam, hogy ez a 30 millió forint kiesett egyébként a fogyatékos sport, szabadidősport rendezvényeiből. Gondoljuk meg, hogy honnan és hogyan lehet, a 10-15 milliárd lehetőség valóban arra, hogy megoldódjanak ezek a problémák.

Köszönjük szépen, elnök úr, gratulálunk még egyszer. Nagyon nagy eredmény volt, amit elérték.

Egyebek

Van-e Egyebek kérdéskörben bárkinek? Szilágyi úr szokott ilyet mondani. Itt befejeztük, és elnök úrnak megköszönjük. Szilágyi úr, szokásos Egyebek, tessék.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, mivel a parlamenti lovasklubnak tagja vagyok (*Elnök: Minek?*) Parlamenti lovasklubnak, Lezsák alelnök úr az elnöke, és Horváth László kormány megbízott is részt vesz ebben a munkában. Az előző ülésen felmerültek kérdések a Magyar Lovassport Szövetség részéről, és elvállaltam hogy én kommunikálom a bizottság felé, hogy esetlegesen egy meghallgatásra behívhatnánk a Magyar Lovassport Szövetséget. Három fontos témában is lehetne beszélni.

Az egyik az, hogy egy nemzetközi versenyt szerveznének, amiben esetleg segítséget szeretnének kérni, itt Budapesten. A Nemzeti Lovardának jelen pillanatban, és ez kapcsolódhatna a mindennapos testneveléshez és oktatáshoz is. Nincsenek saját lovai például, ami számunkra meglepő volt, és a jelenlegi állománnyal és a bérelt lovakkal nem alakítható ki mondjuk oktatás. És a harmadik, talán legfontosabb, hogy Zánkán szeretnének létrehozni egy zánkai lovascentrumot, ami összhangban áll a kormány elképzeléseivel is a lovas szakág programjával kapcsolatban. Tehát ezekben az ügyekben szeretném javasolni, hogy amennyiben van rá lehetőség, akkor a bizottság hallgassa meg a Magyar Lovassport Szövetség képviselőit.

Ennyi, köszönöm szépen.

ELNÖK: Szerintem tavaszra be tudjuk hozni, és akkor ezt így tervezzük a munkatervben, hogy bejön újra. Egy éve volt a lovas szövetség, ha minden igaz, és akkor pont aktuális is. Van-e más? *(Jelzésre:)* Zakó képviselőtársam.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Elnök úr, kérdezem, hogy a bizottságunk állásfoglalásáról akkor most beszélünk? *(Elnök: Igen.)* Akkor ez az egyik.

A másik pedig: nem fogok belefáradni, hogy szóvá ne tegyem a bizottságunk ülésezésének időpontját. Hogy újra szóba hozzam, most már redukáltam az igényszintemet, most már csak annyit szeretnék kérni, és ugyanúgy szembe megyek a saját javaslatommal, minden eddigi álláspontommal, ahogy önök folyamatosan. Hogy ha már keddre teszik a bizottsági ülést, nem lehetne-e, ha már keddre teszik, 13 órára tenni? Mert múltkor, amikor önnek napirend előtti volt, akkor azonnal délután tudtunk ülésezni. Másnak is lehetnek ilyenek, kedden plenáris ülés kezdetén azért vannak sorsfordító, nagyobb törvényjavaslatok, amiket elkezdünk tárgyalni, általában ez kedden délelőtt szokott lenni. Illetve hát újra fölvetem, hogy miért kell kedden ülésezni, de ha már kedden, akkor nem lehetne-e 13 órakor?

Ennyit szeretnék, illetve majd egy gondolatom majd lesz az állásfoglaláshoz. *(Elnök: Persze.)*

ELNÖK: Másodikhoz, a bizottság tagjai 98,5 százalékának jó a kedd. A másfél százalékának kevésbé. Ha napirend előtti fog mondani képviselőtársam, vagy bármi nagyon fontos dolog van, megvárjuk, és utána fogjuk rakni a bizottsági ülést.

A második felvetésére: a turisztikai vendéglátás tekintetében a jogszabályi szabályozás áttekintésére egy állásfoglalást osztottam ki képviselőtársaknak, kettőt, a másodikból kivettük az alkoholfogyasztás nulltoleranciájának feloldásáról szóló egy mondatot. A többi pedig arról szól, amit itt az október 9-ei ülésen megbeszéltünk és megvitattunk. Azért gondoltuk ezt az állásfoglalást megtenni, mert egy, hogy ezt ígértük, kettő, pedig miniszter úrhoz is el fogunk menni még ma az itt felvetett problémák kezelésével kapcsolatban. Mindenki végigolvasta, akinek van hozzá még javaslata, kiegészítenivalója, legyen szíves, tegye meg. *(Jelzésekre:)* Szilágyi úr, Kovács úr és Zakó úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Pontosítás végett csak egyetlenegy mondat, hogy a 98,5 százalék nem egészen pontos százalékos arány, szerintem ezt át kellene számolni, mert csatlakozom Zakó képviselő úrhoz, nekem se igazán tetszik a kedd, lezárva. *(Elnök: Kerestem az állásfoglalásban, nem találtam fél százalékot.) (Derültség.)*

Az állásfoglaláshoz: én azt javasolnám, elolvasva a javaslatot, hogy annál a mondatnál, ahol azt mondjuk, hogy egyetért a kormány szándékával, amely a nemdohányzók védelmében garantálja a dohányfüstmentes környezetet és tiszta levegőt, azonban rendkívül fontosnak tartja a dohányzók részére szivarszobák kialakításának engedélyezését zenés-táncos szórakozóhelyek és szállodák esetében. Itt javasolnék egy kis változtatást. Egyetértünk egyébként ezzel a mondattal, viszont föl hívnám egyetlenegy dologra a figyelmét a tisztelt bizottságnak. Budapest belső kerületeiben óriási problémát jelent, hogy mióta bevezették a törvényt, hogy ugyan bent a szórakozóhelyeken nem dohányoznak, ellenben a kocsmák és presszók kiköltöztek az utcára, hiszen kiviszik az italt, és ott dohányoznak. Ezzel a lakóknak folyamatosan problémát és gondot okoznak. Azt javasolnám, hogy ezzel a zenés-táncos szórakozóhellyel úgy érzem, hogy talán kiskapukat is megnyitnánk. Javaslatom az lenne, hogy azt írjuk be, hogy az „éttermek kivételével”. Egyetért az ember azzal, hogy étteremben ne legyen, és ha úgy érzik, hogy ez túl nagy puhítás, akkor még azt javasolnám, hogy esetleg azt lehetne megfontolni, hogy az éttermek kivételével, de mondjuk esetleg az önkormányzatok adhatnának felmentést a törvény alól úgy, hogyha ki tudnak alakítani. Az önkormányzat kimenne ellenőrizni és megnézné, hogy adott vendéglátó-ipari egység ki tudja-e alakítani egy szivarszobát, és akkor ő adna engedélyt rá. Mert átminősítenek bármit zenés-

táncos szórakozóhelyé, nemcsak diszkókat adott esetben, és oda fogunk eljutni, hogy ez kiskapukat nyithat. Ez a véleményem csak, és ezt javaslom esetleg megfontolásra.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Kovács képviselő úr.

KOVÁCS FERENC (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Én ezt az állásfoglalást jónak tartom. Szilágyi képviselőtársam mondanivalóját annyival egészíteném ki, hogy elképzelhető, hogy a szabályozásnak annyival kellene majd elmennie a nemdohányzók védelmében született törvény kapcsán, hogy biztosítsanak a dohányzók részére ugyanúgy fülkétet, dohányzófülkétet, ahogy a repülőtereken biztosítva van és létre van hozva. Ezek a fülkék hozzáférhetőek, megrendelhetőek, megvehetőek, és az a vendéglátó, aki erre hajlandó beruházni, akár a kerthelyiségében, akár az utcán, ha önkormányzati engedély megvan, épületen belül oldja meg ezzel a problémát, és ezzel nem adunk részt a törvényen belül, mint amit okozna egy átnevezésen alapuló átminősítése egy-egy vendéglátóhelynek.

Fontosnak tartom azonban azt, hogy a bizottsági munkánk során elhangzottakhoz ragaszkodva, amelyből részben a mostani Turizmus Panorámában is megjelent egy cikk. A szakma kérésére foglalkozunk a gyakorlati oktatóhelyszínek feladatával, az ide történő színvonalas oktatási rendszerek átdeterminálásával, ugyanis ez szakmai igény ma már. Az az oktatási rendszer, amelyik sajnálatos módon 2002 és 2010 között kialakult, nem alkalmas a mostani kor kihívásainak a vendéglátás szakmai területén. Én úgy gondolom, én csak erre látok rá, de általában a többi szakmára se lehet túlságosan alkalmas.

Kulcskérdés az, hogy az Artisjusszal, a szerzői jogvédelemmel a szerzőijog-védelmi törvény foglalkozzon. Ez a törvény egy kicsit már túllépte önmagát, gyakorlatilag létrejött egy monopolhelyzetben lévő szolgáltató cég, aki gyakorlatilag diktátumot diktál a vendéglátók felett. Azért kell az egész törvénnyel foglalkoznunk, mert hozzányúltunk már kicsit korábban ehhez a törvényhez. Azért muszáj ezzel foglalkoznunk, mert például többszörös adóztatás előfordulhat. Ha egy vendéglátóhely mondjuk fölszerel egy hanghordozót, és ott lejátszik egy cd-t, akkor abban az esetben már duplán fizette ki a szerzői jogdíjat. Ha én megveszek bármilyen hanghordozót, arra fölveszek zeneszámot, már a hanghordozó árában benne van a cd-m, de ez lehet képhordozó is, teljesen mindegy. És amikor lejátszák az adott üzlethelyiségben, újra.

De ugyanez vonatkozik a televíziókra. A szállodai televíziókra érdekes módon semmiféle hatása nincs a forgalomnak. Olyan televíziók után is kell fizetni szerzői jogvédelmi díjat, ahol mondjuk egy szállodában 35-40 százalékos csak a kihasználtság, de a Szerzői Jogvédő Hivatal által megállapított 100 százalékos díjat kell fizetni. Ráadásul, ha a televízióhoz bármilyen kábelszolgáltató vagy internetes szolgáltató műsort veszünk, abban megint kifizetjük a szerzői jogvédő díjat. Tehát a szerzői jogdíjat teljesen körbe kellene járnunk, teljesen újra kellene gombolni ezt a kabátot azért, hogy tiszta viszonyok legyenek. Legegészségesebb az lenne, hogy azok a helyek, akik statisztikai jelentésre kötelezettek a vendéglátás területén, a bevallott statisztikai adataik alapján fizethessék a szerzői jogdíjat is. Ez lenne a legegyszerűbb megoldás, csak mint említettem, többszörös adóztatás előfordul a jogdíj rendszeren belül, ezért kell az egészet átnéznünk, hogy jól működjön.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Zakó alelnök úr.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök úrnak átadom, 3-4 szót átírtam, ami ilyen kis értelemponosító, de a részletekben van a lényeg. A szabályozásnak ne a megváltoztatását javasoljuk, hanem az enyhítését, mert a szabályozás változtatása még akár szigorodás is lehet. Örülök, hogy kikerült a megengedő alkoholfogyasztás, mert a magyar

ember nem az európai átlagnak felel meg, nem tudja abbahagyni az italozást, de erről akkor már ne is beszéljünk, ha kihúztuk, még ha kéri is a szakma ezt az engedményt.

Illetve a legutolsó mondatban „lehetőséget lát a szektor terheinek mérséklésére, a szabályozás egyszerűsítésére”. Egyszer a terhek, meg van a nagyon sok adminisztráció. Valóban a terheket akkor mérsékeljük, a szabályozást meg egyszerűsítjük.

A másik, hogy valóban igaz, aki a belvárosban esténként sétálni... (*Hangos beszélgetésekre:*), kis figyelmet szeretnék kérni, mert még tart a bizottsági ülés. Egyszerűen az utcán kell közlekedni, mert a kocsmák, éttermek előtt olyan mértékben dohányoznak az emberek, és az emberek bokáig járunk a csikkben. Az utcán meg alkoholt fogyasztani tilos, tehát egy kézzel bent állnak és fogják a söröskorsót, a másikkal kint fogják a cigarettát. Egyrészt kabaré, másrészt szemetelünk. Nem hozta be a célját, tehát valóban átfogóbb szabályozást kérünk.

Az Artisjusszal kapcsolatban pedig én jártam az Artisjusban, arcátlanul azt mondják, hogy ez a díj nem a 100 százalékos kihasználásra, hanem 40-re van méretezve. Vicc kategória. Tehát az Artisjus díjszabásának meghatározását, vagy az egész díjfizetés újraszabályozását kérjük, hogy tágabban tudjunk mozogni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor hadd mondjam, hogy én azt gondolom, hogy amit Szilágyi úr kér a dohányzásnál, ezt kérték szó szerint, nem tudom, kik voltak pontosan a vendégeink, a vendéglátó ipartestület tagjai. Ebben én azt gondolom, úgy fogalmaztuk meg a kérésünket, hogy el tudunk indulni egy irányba. Amit Szilágyi úr meg Zakó úr is mondott, ez a legnagyobb baj ezen túl, hogy valóban kint cigarettáznak a kocsmák előtt, bár nem lehetne közterületen alkoholt fogyasztani. Alkoholt fogyasztanak kint közterületen, a rendőrök nem mennek oda, de ezzel szerintem el tudunk indulni ebben az irányban.

Ha most mindent gyorsan meg akarunk változtatni, akkor egy nagyon komoly ellenállást fogunk kifejteni. Ezért gondoltam kivenni az alkoholfogyasztást is. Az, hogy egy éve, másfél éve törvényt módosítunk, és majd rögtön megint törvényt módosítunk, az nem feltétlen jó.

Egyetértek Zakó képviselő úrral, a szerzői jogvédelem kérdéseit zusammen vizsgáljuk át, akkor ezt így fogalmazzuk meg benne, ez akkor mindenkinek megfelel. A szektor terheinek mérséklése, leegyszerűsítése, azt gondolom, az is elfogadható.

Köszönöm. (*Jelzésre:*) Horváth úr.

HORVÁTH ANDRÁS TIBOR (MSZP): Az alkohol miatt. Ez egy tévhit, hogy Magyarországon zéró tolerancia van. 0,2-ig nem büntetnek, az nem szabálysértés, az semmi. Az kvázi egy pohár bor egy vacsoránál. A szabályozás pontatlansága van ott is, hogy a rendőr viszont vélelmezi, hogy alkoholt fogyasztott, elveszi a jogosítványát. Én egyébként az alkohol megengedésével semmilyen módon nem fogok tudni egyetérteni. (*Elnök: Akkor ez jó így?*) Jó így, tökéletes.

ELNÖK: Akkor ezekkel a módosításokkal, ami most elhangzott és én befogadtam, kérem, hogy fogadja el a bizottság, és akkor ezt visszük a miniszter úr felé tovább. Jó? Aki elfogadta, emelje föl a kezét. (*Szavazás.*) Egyhangúlag elfogadtuk, köszönjük. Ma 14-re megyünk Matolcsy miniszter úrhoz.

Köszönöm szépen, szép napot mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 33 perc)

Szalay Ferenc
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Dancsecs Dóra